

Universal Basic Income: What's in a Name?

Door Sarah Berger Gonzalez en Juliana Bidadanure
(vertaald door Johan Horeman)

AUGUSTUS 2020, Stanford Basic Income Lab (B I Lab)

[Universal Basic Income: What's in a Name? | The Stanford Basic Income Lab](#)

Inhoud:

Universal Basic Income: What's in a Name?	1
Over het Stanford Basic Income Lab	2
Over de hoofdauteurs	2
Over dit rapport	2
Inleiding	3
Geschiedenis	10
Geschiedenis van Gegarandeerd Inkomen	11
Narratief-verandering	13
Filosofie	14
Openbaar bestuur	16
Sociale psychologie	18
Sociaal werk	19
Abundant Birth Project (San Francisco, Ca)	22
Chicago Resilient Families task force (Chicago, Il)	22
Newark Gegarandeerd Inkomen task force (Newark, NJ)	23
Verwijzingen	26

Over het Stanford Basic Income Lab

Het Stanford Basic Income Lab (BIL) heeft tot doel een openbaar, goed geïnformeerd gesprek op gang te brengen over het basisinkomen en zijn potentie om armoede te verlichten en onzekerheid en ongelijkheid te bestrijden. Als initiatief van het McCoy Family Center for Ethics in Society aan de Stanford Universiteit, stimuleert het BIL onderzoek naar het basisinkomen, organiseert het evenementen rond de politiek, de filosofie en de economie van het basisinkomen, en brengt het denkers, deskundigen, beleidsmakers en academici bij elkaar om de beste uitvoeringspraktijken te documenteren en implementatie-uitdagingen te bespreken. Tevens verschaft het praktische aanbevelingen voor projecten rondom, en experimenten met het basisinkomen. Meer informatie is beschikbaar op onze website basicincome.stanford.edu.

Over de hoofdauteurs

Sarah Berger Gonzalez is de programmamanager van het Stanford Basic Income Lab. Ze trad in oktober 2018 in dienst bij het Lab en heeft meer dan tien jaar ervaring als specialist in sociale zekerheid bij de Wereldbank. Juliana Bidadanure is assistent professor in filosofie en politieke wetenschappen aan de Stanford University en de oprichter van het Stanford Basic Income Lab, waar ze ook decaan is (faculteitsdirecteur).

Over dit rapport

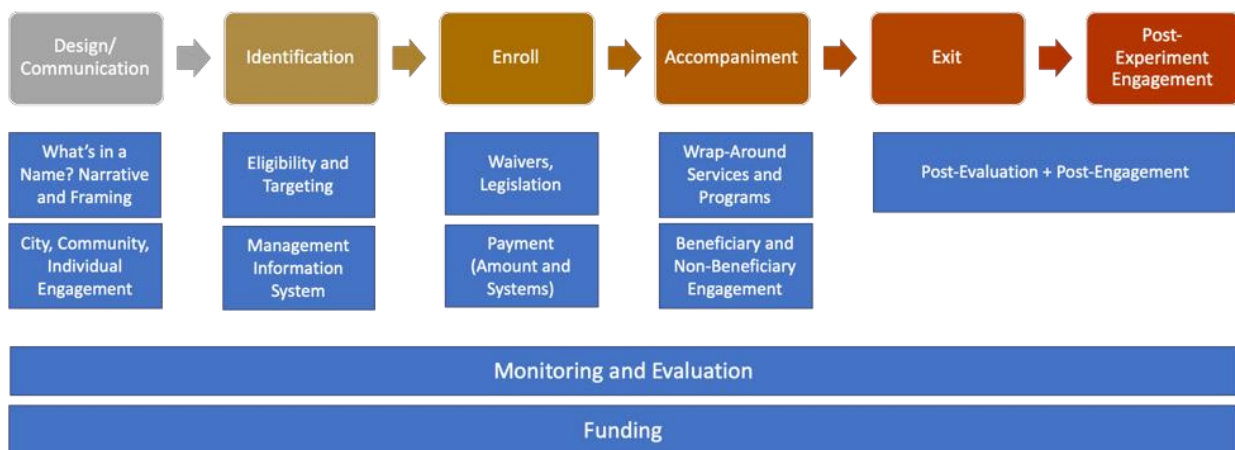
Als vervolg op de inspanningen van het Lab om de beste praktijkervaringen over het voetlicht te brengen voor het ontwerpen van een beleid gericht op basisinkomen, hield het Stanford Basic Income Lab op 6 maart 2020 een workshop van een dag - met de titel "What's in a Name?" - die de verscheidenheid aan namen onderzocht die aan het Universele Basisinkomen en aan het daarmee verband houdende beleid zijn gegeven. Deelnemers aan de workshop bespraken onder andere de overwegingen waarmee rekening moet worden gehouden bij de naamgeving van een programma om mensen van geld te voorzien en of één enkele naam nodig is om vooruitgang te boeken op het gebied van onderzoek en beleidsvorming. Dit whitepaper geeft een samenvatting van de discussies die tijdens de workshop plaatsvonden en biedt verschillende bevindingen waarvan we hopen dat ze voor toekomstige projecten op het gebied van basisinkomen als informatie kunnen dienen.

Het evenement en het rapport werden gefinancierd door de Hopewell Foundation (Grant ID #010010-2020-01-16) en de Robert Wood Johnson Foundation (Grant ID #75386; hoofdonderzoeker: universitair docent Juliana Bidadanure). We zijn zowel de Robert Wood Johnson Foundation als het Economic Security Project dankbaar voor de steun aan het evenement en aan deze publicatie. Het team van het Basic Income Lab wil ook graag bedanken: Jennifer Burns, universitair hoofddocent geschiedenis en onderzoeker bij de Hoover Institution aan Stanford University; Anne Price, voorzitter van het Insight Center for Community Economic Development; Jurgen De Wispelaere, universitair docent openbaar bestuur aan de Stockholm School of Economics; Catherine Thomas, promovendus in sociale en culturele psychologie aan Stanford University, en voormalig Stanford Basic Income Lab fellow; en Erin Coltrera, maatschappelijk werker en onderzoeks- en programmamedewerker voor de Stockton Economic Empowerment Demonstration (SEED) voor hun citaten gepresenteerd in sectie 2. BIL wil ook alle deelnemers aan de workshop bedanken voor hun tijdige en doordachte bijdragen, met name van vertegenwoordigers van lopende experimenten in de Verenigde Staten.

Inleiding

In de afgelopen jaren is de belangstelling voor het Universal Basic Income (UBI, in Nederland Onvoorwaardelijk Basisinkomen, OBi) weer toegenomen. Het UBI is van een idealistisch voorstel in een niet te missen beleidsoptie veranderd. Verschillende Amerikaanse politieke figuren hebben onlangs versies van een UBI voorgesteld of zijn zelfs verkiesbaar op basis van een UBI-platform. Steeds meer Amerikaanse instellingen pleitten ook voor experimenten en financierden ze, met name het Economic Security Project, het Jain Family Institute, en de technologische incubator Y Combinator. Angst van werknemers voor automatisering op de arbeidsmarkt in combinatie met een toenemend gevoel van urgentie over raciale en sexegerelateerde ongelijkheid en onzekerheid dragen bij aan de heropleving van belangstelling voor dit beleid. Meer recent vielen door de COVID-19 pandemie de gapende gaten en het systemisch racisme in het bestaande Amerikaanse sociale vangnet op, wat nog meer redenen aandroeg voor het verstrekken van regelmatige onvoorwaardelijke cash-uitbetalingen aan individuen. Over de hele wereld wordt met het basisinkomen geëxperimenteerd en neemt het verschillende vormen aan die worden beïnvloed door historische, economische, politieke en geografische factoren.¹

FIGUUR 1. Kernbouwstenen van experimenten met basisinkomen

Hoewel experimenten aanzienlijk variëren in doel en ontwerp, delen ze in de kern bouwstenen die ruimte creëren voor lessen die kunnen worden geleerd en de beste uitvoeringen die moeten worden geïdentificeerd (figuur 1). Bij elk experiment wordt weer een andere benadering gekozen voor ontwerp en implementatie, waaronder:

hoe noem je het project en hoe communiceer je de naam;

hoe ga je om met leiders en hoe met leden van de gemeenschap;

hoe definiëer je het zwaartepunt en op wie richt je dat onder de in aanmerking komende personen;

hoe kan een informatie-beheersysteem worden opgezet dat voortdurende betrokkenheid monitort en de evaluatie ondersteunt;

hoeveel geld krijgen de deelnemers en hoe wordt dat betaald;

hoe ga je om met de wet en met ontheffingen om de ontvangers het contante geld te laten ontvangen zonder dat dit al te grote gevolgen heeft voor hun huidige voorzieningen;

welke pamperende vormen van dienstverlening zullen automatisch door de ontvangers worden gekozen als aanvulling op de betaling;

hoe onderscheid je begunstigden en niet-begunstigden en hoe betrek je ze erbij;

en hoe is het experiment effectief en ethisch te monitoren en te evalueren tijdens en erna.

¹ Bidadanure, J. (2019). "The Political Theory of Universal Basic Income." *Annual Review of Political Science* 22, no. 1 (May 11, 2019): 481–501. <https://doi.org/10.1146/annurev-polisci-050317-070954>.

Een variatie in dergelijke processen is essentieel voor ons collectieve leren hoe uiteindelijk succesvol grootschalig het basisinkomen in de Verenigde Staten en daarbuiten in te voeren.

Dit document richt zich op de eerste bouwsteen in de rij die hierboven is aangegeven. Onderzocht wordt welke namen aan het voorstel en de experimenten kunnen worden gegeven en of één enkele naam nodig is om verschillende voorstellen voor uitvoerbaar beleid te ontwikkelen. De vraag 'Wat zegt een naam?' genereert geen eenvoudig antwoord. Een multidisciplinaire aanpak echter onthult een grote verscheidenheid aan belangrijke parameters om in overweging te nemen.

De geschiedenis daagt ons bijvoorbeeld uit te kijken naar verschillende concepten die worden gebruikt rond het basisinkomen en verschillende erfenissen van daaraan gerelateerd beleid; de filosofie vraagt naar welke centrale morele waarden het beleid in de eerste plaats motiveren; en de sociale psychologie en sociaal werk roepen op om rekening te houden met de invloed van de naam op de ontvangers en hun waardigheid.

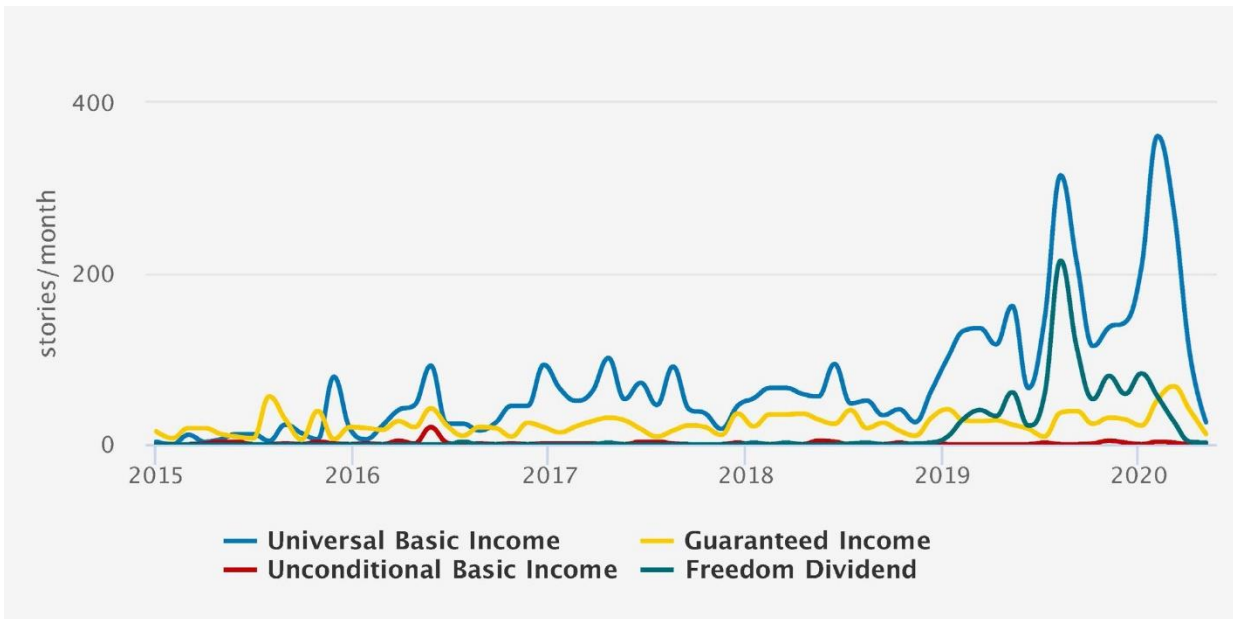
De verscheidenheid aan waarden die onderzoekers gebruiken om experimenten een naam te geven, vormen een aanwinst voor de groeiende beweging, omdat het getuigt van de rijkdom en van de diepgaande verplichtingen (bijvoorbeeld billijkheid, respect, waardigheid, vertrouwen en overvloed) die het basisinkomen ondersteunen. Hoewel deze rijkdom wordt erkend, waarschuwt dit document echter ook voor gebruik van te veel namen op beleidsniveau om naar het basisinkomen te verwijzen, en wijst het op de aanzienlijke voortdurende onzekerheden die dit creëert over de belangrijkste kenmerken van beleid (met name de kenmerken universeel, individueel en onvoorwaardelijk). Het gebruik van één enkele naam om naar het voorstel te verwijzen zou van cruciaal belang kunnen zijn voor het bevorderen van beleid op nationaal en internationaal niveau.

1. Verschillende namen aan een universeel basisinkomensbeleid gegeven

Met het toenemende aantal oproepen om tot een universeel basisinkomen en tot een toename van het aantal experimenten te komen, ontstaat een verscheidenheid van namen die passen bij of geassocieerd worden met het voorstel, met inbegrip van een gegarandeerd inkomen, een vrijheidsdividend, en een onvoorwaardelijk basisinkomen.

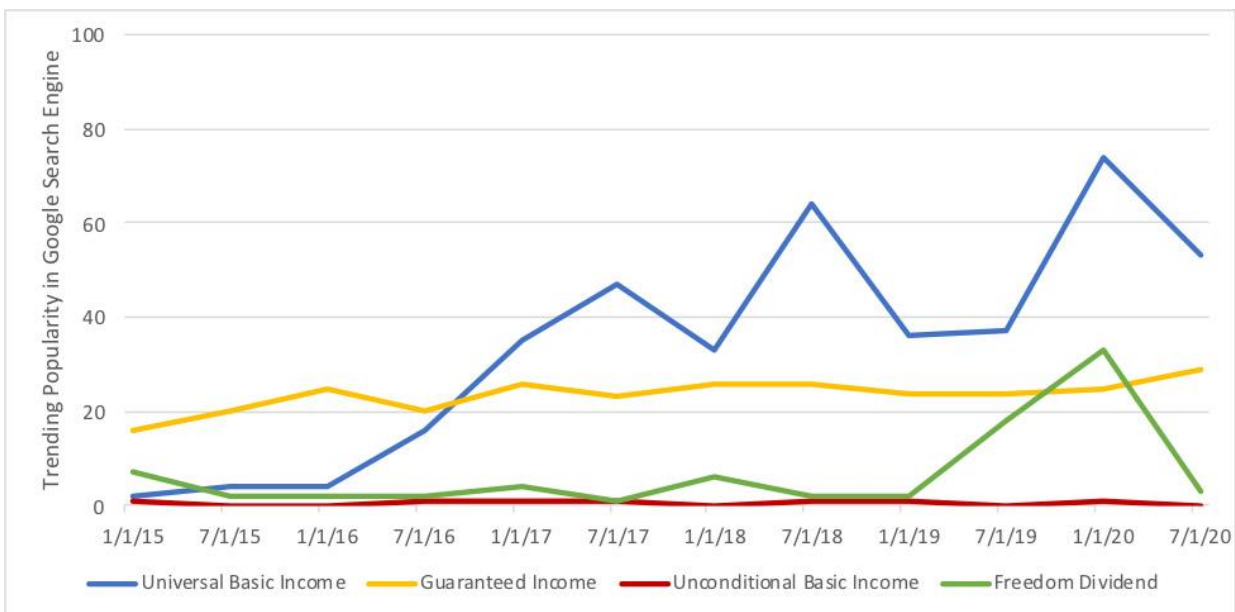
Om beter inzicht te krijgen in de vergelijkende voorkeuren voor deze namen, voerde het Lab een snel onderzoek uit naar de termen op twee internetplatforms. Het vergeleek het gebruik van universeel basisinkomen (Universal Basic Income), onvoorwaardelijk basisinkomen (Unconditional Basic income), vrijheidsdividend (Freedom Dividend) en gegarandeerd inkomen (Guaranteed Income) op Media Cloud en Google Trends. Eerst gebruikte het Lab Media Cloud, een open-source tool ontwikkeld door MIT en het Harvard Berkman Klein Center, om te bepalen welke namen het meest voorkomen in mainstream nieuwsorganisaties in de Verenigde Staten tussen 1 januari 2015 en 20 juli 2020 (figuur 2). In figuur 3 gebruikte het Lab Google Trends in dezelfde periode om te zien hoe de verschillende namen werden weergegeven in de Google-zoekmachine en gerelateerde Google-producten. Een waarde van 100 vertegenwoordigt in Google Trends de piek aan populariteit voor een periode, een waarde van 50 betekent dat de term half zo populair is en een 0 betekent dat er niet genoeg gegevens zijn.

FIGUUR 2. FREQUENTIE VAN HET UNIVERSELE BASISINKOMEN EN ANDERE NAMEN DIE IN DE TOP MEDIABRONNEN IN DE V.S. WORDEN AANGEHAALD, 1 JANUARI 2015-20 JULI 2020

Bron: Gegevens van Mediacloud.org. Zoektermen gedefinieerd door auteurs.

FIGUUR 3. AMERIKAANSE INTERESSE IN DE TIJD VOOR UNIVERSEEL BASISINKOMEN EN ANDERE NAMEN IN GOOGLE TRENDS, 1 JANUARI 2015-20 JULI 2020

Over het algemeen is 'Universal Basic Income' de meest geciteerde term in de media in de VS sinds 2015. Als we kijken naar de trendgegevens in de Verenigde Staten, dan begon 'Universal Basic Income' begin 2016 te verschijnen en leek UBI in 2017 steeds populairder te worden. Sindsdien vallen de pieken in zoekopdrachten naar de term samen met mediacitaten en aankondigingen van nieuwe experimenten. De interesse in de term in 2019 valt bijvoorbeeld samen met voorstel en de start van verschillende basisinkomensgerelateerde experimenten, waaronder in Stockton, CA, Chicago, IL en Y Combinator. Meer recente pieken in het begin van 2020 lijken een reactie te zijn op de COVID-19 pandemie toen het 'Universal Basic Income' werd

aangeprezen als een mogelijke beleidsoplossing voor een toenemende economische onzekerheid. De term "Universal Basic Income" lijkt ook in populariteit te stijgen als andere namen voor het voorstel genoemd worden.

'Guaranteed Income' werd de afgelopen vijf jaar aanzienlijk minder gebruikt in de Amerikaanse media dan Universal Basic Income, maar het gebruik ervan is wel consequent aanwezig geweest in de VS tijdens deze periode. Tussen 2015 en 2020 is er relatief gestage steun voor het gebruik van 'Guaranteed Income' bij het verwijzen naar het voorstel. In de Verenigde Staten zijn organisaties zoals het Economic Security Project (ESP), het Jain Family Institute (JFI) en het Aspen Institute Financial Security Program allemaal voorstanders van een gegarandeerd inkomen. Zowel ESP als JFI ondersteunden experimenten rond gegarandeerd inkomen in de Verenigde Staten, waaronder Stockton, CA, Jackson, MI, Chicago, IL, Newark, NJ en Atlanta, GA. Meer recent gebruikte men ook regelmatig de term bij het onlangs gelanceerde initiatief Burgemeesters voor een Gegarandeerd Inkomen.

Steun kreeg deze inspanning door de link met het werk van Martin Luther King Jr. 1967, "Where do we go from Here, Chaos or Community?", waarin expliciet gevraagd wordt om een gegarandeerd inkomen als reactie op groeiende ongelijkheid en aanhoudende armoede bij economische onzekerheid. Belangrijk is dat het gegarandeerde inkomen een andere betekenis krijgt in Europa, waar het concept in het verleden is genoemd in het kader van een inkomensondersteunend programma dat bekend staat als een gegarandeerd minimuminkomen of GMI, dat vaak gericht is op huishoudens met een laag inkomen (geen individuen) en voorwaarden stelt voor ontvangst van de uitkering (onder andere werk, opleiding en scholing). Hoewel de naam "Gegarandeerd Inkomen" nog steeds steun geniet in de Verenigde Staten, wordt het Universele Basisinkomen vaker gebruikt bij het verwijzen naar het voorstel in het algemeen.

In de afgelopen twee jaar is de term "Freedom Dividend" steeds vaker gebruikt bij het verwijzen naar universeel basisinkomen. Het meest opvallend is de piek in het gebruik in Amerikaanse media en bij zoekopdrachten in 2019, die samenviel met de campagne van de Amerikaanse presidentskandidaat Andrew Yang. Yang's campagne richtte zich voornamelijk op het Freedom Dividend, zijn eigen versie van UBI, dat zou fungeren als sociale zekerheid en dat een bepaalde hoeveelheid geld zou garanderen aan elke Amerikaanse burger zonder dat deze aan bepaalde voorwaarden hoefde te voldoen of werk hoefde verrichten. Het voorstel heeft UBI nooit als concept ingehaald, de meeste nieuwsartikelen waarin Freedom Dividend wordt genoemd gebruikten ook de term UBI om het voorstel te beschrijven.²

Onvoorwaardelijk basisinkomen wordt minder vaak gebruikt in de Verenigde Staten, maar komt vaker voor in Europese landen, vooral Duitsland. Het is vermeldenswaard omdat het begrip 'onvoorwaardelijke geldoverdrachten' prominent aanwezig is in de ontwikkelings- en economieliteratuur waar UBI-onderzoekers vaak een beroep op doen. Er is een brede overeenstemming dat de onvoorwaardelijke eigenschap van UBI een essentieel onderdeel is voor het beleid, en het is enigszins verrassend dat de universele functie zich ook als meer essentieel in het Amerikaanse debat heeft gevestigd, en daarmee tot op zekere hoogte wereldwijd.

De naam "Universeel Basisinkomen" wordt ook gebruikt naast, of soms verwisseld met, namen van andere bestaand, eerder getest of lopend beleid, met inbegrip van de negatieve inkomstenbelasting (NIT) en de Earned Income Tax Credit (EITC). Het beleid wordt vaak gebruikt ter vergelijking, gezien de directe beschikbaarheid van gegevens over de sociaal-economische effecten van de onvoorwaardelijke uitbetaling van contant geld aan huishoudens met een laag inkomen.

² Friends of Andrew Yang Campaign. (2019) "The Freedom Dividend, Defined."
<https://www.yang2020.com/what-is-freedom-dividend-faq/>.

De verschillende namen die in deze sectie worden overwogen zijn in essentie hetzelfde. Zij steunen op het essentiële idee om inkomenssteun breder, efficiënter en eerlijker te verdelen. Echter, bij nadere beschouwing zien we soms verschillen in de essentiële kenmerken die de aandacht verdienen. In zijn essentiële vorm heeft een beleid voor een algemeen basisinkomen vijf bepalende componenten: het is onvoorwaardelijk (er hoeven geen voorwaarden of activiteiten te worden gedaan voor de ontvangst van de betaling), het is individueel (subsidiabiliteit wordt individueel beoordeeld in plaats van op het niveau van het huishouden), het wordt in contanten betaald (in plaats van als een goed in natura of een voucher), het is universeel (betaald aan elk lid van een gemeenschap); en het wordt regelmatig uitbetaald (in tegenstelling tot een enkele forfaitaire betaling).

Tabel 1. Verschillende namen voor projecten en de omschrijvingen

Naam van het voorstel	Gericht of universeel (wie krijgt het?)	Gedragsvoorwaarden (wat moeten mensen doen in ruil?)	Voor Individu of voor huishouden	Bedrag	Frequentie van de betaling
Universal Basic Income (UBI) Universeel Basisinkomen	Universeel (burgers of bewoners)	Geen	Individu	Hetzelfde geld voor iedereen (vaak naar armoedegrens geïndexeerd)	Meestal maandelijks (maar kan jaarlijks of wekelijks)
Unconditional Basic Income Onvoorwaardelijk basisinkomen	Universeel (burgers of inwoners)	Geen	Individu	Hetzelfde geld voor iedereen (vaak naar armoedegrens geïndexeerd)	Meestal maandelijks (maar kan jaarlijks of wekelijks)
Freedom Dividend Vrijheidsdividend	Universal (Burgers ouder dan 18 jaar)	Geen	Individu	\$1.000 voor iedereen	Maandelijks
Guaranteed Income Gegarandeerd inkomen	Gericht (Burgers of inwoners met een inkomen is minder dan een bepaalde drempel, soms royaal hoog)	Geen	Individu of huishouden	Gevarieerd tot een bepaalde verdiensite (bedrag voor ontvangers om minimum inkomen zeker te stellen)	Maandelijks
Negative Income Tax Negatieve inkomstenbelasting	Gericht (op inwoners met inkomen dat minder is dan af te dragen belastingen)	Geen	Huishouden	Gevarieerd op basis van inkomens- en belasting	Jaarlijks
Earned Income Tax Credit Toeslag op verdiende inkomsten voor belasting	Gericht (op inwoners waarvan de verdiensite uit formele arbeid minder is dan gedefinieerd noodzakelijk inkomen bij indienen van belastingen)	Werk in formeel dienstverband	Huishouden	Gevarieerd op basis van inkomen en belasting	Jaarlijks

Om te zien hoe programma's op belangrijke punten van UBI kunnen verschillen, presenteert tabel 1 de gebruikelijke namen die zijn gekoppeld aan het universele basisinkomen (inclusief universeel basisinkomen zelf) en hun omschrijvende eigenschappen.³

Een van de belangrijkste verschillen in de varianten van het voorstel is of de uitkering universeel of doelgericht is. Universeel basisinkomen, vrijheidsdividend en onvoorwaardelijk basisinkomen zijn universele programma's, wat wil zeggen dat het standaard is voor elk lid van de gemeenschap (begrepen als burger of ingezetene) om contant geld te ontvangen. Omdat deze voorstellen universeel zijn, zijn ze breed van omvang en dekking vergeleken met de meer gerichte sociale zekerheid. Gericht beleid, zoals Earned Income Tax Credit (Belasting Toeslag op Verdiend Inkomen), biedt daarentegen uitkeringen aan een specifieke bevolkingsgroep. In geval van EITC, is het geld beschikbaar voor gezinnen die geld verdienen met loonarbeid onder een bepaalde inkomensgrens. Projecten voor gegarandeerd inkomen en de negatieve inkomstenbelasting vallen tussen universeel en doelgericht beleid in. Beide beleidsmaatregelen zijn gericht op het creëren van een robuuste inkomensbodem voor iedereen. In tegenstelling tot het EITC houden ze bijvoorbeeld geen rekening met de vraag of het huishoudinkomen door middel van loonarbeid verdiend wordt of niet. In het kader van beide projecten worden huishoudens (een of meer personen) die door de inkomensvloer zakken, geacht in aanmerking te komen voor de uitkering. Verder doen voorstellen voor een gegarandeerd inkomen soms een beroep op het begrip "gericht universalisme"⁴ - een benadering die een uitkering biedt aan mensen die onder een bepaalde inkomensdrempel zakken, terwijl de strategie wordt verpakt in het universele doel om inkomensgelijkheid tot stand te brengen en alle mensen vooruit te helpen. In de praktijk zullen gerichte universalistische programma's er vaak voor zorgen dat de gelddrempel royaal hoog is, zodat veel leden van de gemeenschap (niet alleen de berooiden) een uitkering ontvangen.⁵

In sommige opzichten kan zowel een gegarandeerd inkomen als een negatieve inkomstenbelasting worden gezien als een essentiële afwijking van het Universele Basisinkomen, waardoor het aantoonbaar problematisch is om deze namen door elkaar te gebruiken. De meeste voorstellen voor het universele basisinkomen zijn vaak bedoeld om een herverdeling te zijn - dat wil zeggen, ze worden gezien als progressief (geleidelijk) gefinancierd (sommige ontvangers zullen een directe bijdrage leveren, terwijl anderen directe begunstigden zullen zijn). Dit kan een reden zijn om te denken dat UBI vrijwel gelijk is aan een gegarandeerd inkomen en de NIB. Toch staan ze voor heel verschillende herverdelingsroutes. Met UBI is de betaling universeel, maar er kan een soort afrekening achteraf plaatsvinden - iedereen ontvangt eerst de betaling, maar sommige ontvangers zullen daarna worden belast om een groot deel van het programma te financieren. De voorstellen voor een gegarandeerd inkomen en de NIB daarentegen werken vooraf. In deze voorstellen wordt bepaald dat men voor de uitkering in aanmerking komt op basis van een inkomensniveau en dat alleen degenen die via een inkomstenstoets in aanmerking komen, de uitkering ontvangen. Zowel de overeenkomsten als de verschillen worden dus duidelijker zodra het gaat over het financieringsmechanisme (upstream) en de leveringsmogelijkheden (downstream).

Er zijn minstens drie redenen waarom er verschillen zitten in de net besproken zaken. Ten eerste, terwijl veel UBI-voorstellen herverdelen, doen ze dat niet allemaal. Zo zal een UBI dat aan alle ingezetenen wordt betaald en gefinancierd uit een staatsfonds dat wordt gefinancierd uit de winst uit natuurlijke hulpbronnen (of een combinatie van een koolstofbelasting, vermogensbelasting, BTW, enz.) niet achteraf bepaald worden. UBI's toewijding aan universaliteit wijst erop dat alle

³ Bidanure, J. (2019). "The Political Theory of Universal Basic Income." Annual Review of Political Science 22, no. 1 (May 11, 2019): 481–501. <https://doi.org/10.1146/annurev-polisci-050317-070954>.

⁴ Powell, J., Menendian, S., Ake, W. (2019). "Targeted Universalism: Policy and Practice." Haas Institute for a Fair and Free Society. University of California, Berkeley, 2019. haas.berkeley.edu/targeteduniversalism

⁵ Ibid.

leden van de gemeenschap een gelijk deel van de gemeenschappelijke rijkdom verdienen, gedeeld per gemeenschap of per land. Sommige UBI-programma's zullen herverdelen, andere niet.

Dit wijst erop dat het uitwisselen van gegarandeerd inkomen en UBI mogelijk niet kan, althans in gevallen waarin UBI niet progressief wordt gefinancierd.

Ten tweede, zelfs voor progressief gefinancierde UBI-voorstellen wordt de universele uitbetaling van uitkeringen vooraf als noodzakelijk beschouwd om de dekking te vergroten. Er is overvloedig bewijs dat projecten die proberen om een middelen-test te doen onvolmaakt zijn: er ontbreken uiteindelijk veel behoeftige aanvragers. Als een belangrijke waarde achter UBI de universele toegang is, dan kan het van essentieel belang zijn om het aanvragen van de uitkering op te geven. Ten derde zou de universele levering van UBI uiteindelijk elke stigmatisering kunnen wegnemen. Uitkeringen met een inkomenstoets staan in de Verenigde Staten bekend voor het makkelijk identificeren en demoniseren van de ontvangers van uitkeringen op verschillende manieren. Wanneer de overheidssteun algemeen (universeel) is, is het minder eenvoudig degenen te identificeren die netto-ontvangers en wie nettobetalers zijn - individuen weten misschien niet eens of ze een nettobetaler zijn, aangezien hun belastingen bijdragen aan een reeks uitgaven buiten het UBI. Dit maakt het minder makkelijk patronen van stigmatisering en demonisering te ontwikkelen – deze patronen verzwakken de reeds gemarginaliseerde individuen en ondermijnen de steun voor welzijn. Deze drie punten suggereren dat de overgang van universaliteit naar doelgericht en het achteraf of vooraf bepalen van de doelgroep de consequentie kan zijn.

Een ander onderscheid tussen de voorstellen is het gebruik van het woord "Basic". Dit woord suggereert vaak een genereus uitkeringsniveau, geïndexeerd op basisbehoefte of op de armoedegrens. In de Verenigde Staten wordt vaak verwezen naar \$ 1.000 per maand, een bedrag dat bijna genoeg is om individuen boven de armoedegrens te tillen (ongeveer \$ 12.000 / jaar) en meer dan genoeg om een echtpaar boven de federale armoedegrens te tillen (ongeveer \$ 16.000 / jaar). Academics die schrijven over UBI hebben vaak benadrukt dat de betaling hoog genoeg moet zijn voor individuen om hun situatie achter zich te laten, inclusief een misbruikrelatie of een arbeidsovereenkomst.⁶

Daarentegen lijkt het voorstel voor gegarandeerd inkomen minder gericht op een hoog bedrag, met een reeks voorstellen die vaak lager zijn (soms \$ 250 of \$ 500 per maand).⁷ Het doel van een gegarandeerd inkomen is niet noodzakelijkerwijs om een 'hoge vloer' te garanderen die voldoende hoog zou zijn voor individuen om zonder inkomen uit arbeid te blijven, maar eerder om een robuuste vloer te garanderen.

Dit verschil tussen een gegarandeerd inkomen en UBI mag echter niet te veel worden benadrukt. Ten eerste, sommige voorstellen voor een gegarandeerd inkomen zijn hoger dan \$ 500 per maand (met inbegrip van het inkomensexperiment van Magnolia Mother's Trust Guaranteed Income, dat \$ 1.000 per maand biedt), en sommige voorstellen, vaak beschreven als UBI-programma's, betalen soms minder dan \$ 1.000 per jaar uit (bijvoorbeeld de Alaska Permanent Fund Dividend). Ten tweede is de 'Basic' in UBI niet noodzakelijkerwijs bedoeld om naar 'basisbehoeften' te verwijzen. Het concept werd aanvankelijk geïntroduceerd om te benadrukken dat het inkomen een "basis" was om op te staan in geval van het aannemen van een nieuwe baan, het opzeggen van een baan of voor het nemen van andersoortige beslissingen. Dus, als er iets is dat 'Basic' in UBI benadrukt, dan is dat de inzet voor onvoorwaardelijkheid en universaliteit, meer dan een specifiek bedrag. Het

⁶ Widerquist, K. (2013). Freedom as the Power to Say No: Independence, Propertylessness, and Basic Income. Available at: <http://works.bepress.com/widerquist/90/>.

⁷ Hartley, R.P. & Garfinkel, I. (2020). Income Guarantee Benefits and Financing: Poverty and Distributional Impacts. Center on Poverty and Social Policy at Columbia University. Poverty and Social Inequality Brief. Vol 4, No. 1: February 13, 2020

bedrag van de voorgestelde betaling is dus van groot belang voor wat een inkomensondersteunend beleid kan bereiken, maar het is niet duidelijk dat verwijzen naar een inkomensondersteuning als een Gegarandeerd Inkomen of UBI het beleid beperkt tot een bepaald bedrag. Het is echter de moeite waard zich ervan bewust te zijn dat UBI zich kan inzetten voor een ruimhartiger drempel door een beroep te doen op het woord "**basic**", ook al was dit **niet** de beoogde betekenis van het woord. Gegarandeerd inkomen daarentegen lijkt minder gewijd aan het veiligstellen van een hoge betaling, zelfs als de robuustheid van de vloer wordt aangegeven door 'Gegarandeerd'.

Elke versie van het voorstel zou uiteindelijk anders worden uitgevoerd en zou daarom waarschijnlijk uiteenlopende effecten opleveren. Alle versies van de bovenstaande voorstellen hebben een gemeenschappelijk doel: individuen of huishoudens contant geld te geven zonder verplichtingen (bijna, de uitzondering is de EITC). Bij nadere beschouwing, echter, is de overgang van universeel naar gericht belangrijk, of van een gericht achteraf naar een gericht vooraf; en hetzelfde geldt voor de overgang van individueel naar per huishouden. Bij de tenuitvoerlegging zouden de effecten op korte en lange termijn waarschijnlijk ook anders zijn. Dit zijn essentiële overwegingen bij het gebruik van de ene naam i.p.v. een andere. Wat achter de verschillende namen verborgen zit, kunnen in feite essentiële definitieverschillen zijn die van cruciaal belang zijn voor ontwerp, implementatie en invloed.

2. Wat kunnen onderzoeksdomeinen vertellen over verschillen in benaming?

Deze sectie biedt een nadere kijk op de verschillende namen, terwijl ze de ethische waarden verkent die ten grondslag liggen aan verschillende versies van het voorstel op basis van de inzichten van de geschiedenis, de filosofie, de openbare orde, de sociale psychologie en het sociaal werk, evenals het sub-veld narratief-verander-studies, om te begrijpen wat er op het spel staat bij het gebruik van de ene naam of de andere. Dit onderdeel wordt georganiseerd naar onderzoeksgebied met inbreng van de diverse academische experts en toonaangevende denkers.

Geschiedenis

Jennifer Burns, universitair hoofddocent geschiedenis en onderzoeker bij het Hoover Institution aan Stanford University

Als een roos met een andere naam net zo zoet zou ruiken, dan zou hetzelfde niet waar kunnen zijn voor het beleidsvoorstel dat vandaag de dag bekend is als Universal Basic Income. Kijkend naar de lange en kleurrijke geschiedenis van dit idee in de Verenigde Staten dan onthult dit het belang van naamgeving. De woorden die worden gebruikt om een beleid te beschrijven tonen sociale en politieke waarden. Ze laten ook zien waar het idee in de pijnpijn van de ontwikkeling zit, van niche tot een idee met een massale aantrekkingskracht. En uiteindelijk hebben zij de capaciteit om het beleidsidee meer of minder aantrekkelijk te maken.

We beginnen met de negatieve inkomstenbelasting (NIB), een vroege incarnatie van UBI, populair in de Verenigde Staten in de jaren 1960. Het zou een inkomen leveren aan mensen met lage verdiensten met behulp van de Belasting dienst (de Internal Revenue Service). De naam verradt de oorsprong - geliefd bij economen, belachelijk gemaakt door de pers. Wie houdt er nou van een belasting, en dan een die zichzelf definieert als een negatief? Tegen de tijd dat het idee zijn weg had gevonden naar het Congres, dankzij de regering Nixon, had het de meer vruchtbare bijnaam Family Assistance Plan (FAP). Minder technocratisch en meer politiek, het appelleerde ook aan de behoefte aan een bredere sociale zorg met het uiteenvallen van families. Verder bood het Gezinshulpplan impliciet een definitie van wie werd geholpen – gezinnen, vermoedelijk met

afhankelijke kinderen en deugdzame verzorgers. De naam legde wijzigingen vast in het beleid, dat nu met eisen van werk en andere functies kwam die politiek noodzakelijk werden geacht. Deze veranderingen oogstten steun van beide partijen in het Congres, maar ook vijanden. FAP is niet door het Congres gekomen.

"Kijkend naar de lange en geblokte geschiedenis van dit idee in de Verenigde Staten onthult dit het belang van de naamgeving. De woorden die worden gebruikt om een beleid te beschrijven communiceren sociale en politieke waarden. Ze laten ook zien waar het idee in de pijplijn zit, variërend van niche tot massale aantrekkingskracht." Jennifer Burns

Wat wel overleefde om op een andere dag in het congres aangenomen te worden was EITC, een afstammeling van FAP. EITC biedt direct een uitkering in cash voor mensen met een laag inkomen. De naam verenigde beide elementen van de eerdere voorstellen. Het bracht de belasting terug, maar gebruikte deze keer gewoon Engels - "credit" (toeslag/bijslag) - om direct uit te leggen hoe het werkte, in plaats van het meer esoterische "negatief." En het voegde een woord toe dat misschien nog wel meer essentieel was dan familie - "earned" (verdiend). Dit was een directe reactie op de conservatieve oppositie tegen het idee van strooien met geld. (Let wel echter, de liberale oppositie tegen de FAP was ook essentieel voor haar ondergang). EITC heeft gebloeid als een anti-armoede programma, het kreeg hoge cijfers van politici en het toonde in studie na studie concrete en tastbare voordelen voor de ontvangers.

Dat brengt ons bij vandaag, en bij de nieuwe oproepen voor het universeel basisinkomen. Terwijl de UBI-tag populair blijft in niche kringen, verwant aan een negatieve inkomstenbelasting, neemt het over het algemeen een nieuwe naam aan bij de vlucht naar een massapubliek: getuige Andrew Yang's Freedom Dividend. Vandaag de dag zou het idee van een dividend het meest krachtig kunnen resoneren.

In een gefinancialiseerde economie weten mensen meer over dividenden. Het woord impliceert eigendom, kapitalisme, investeringen - over het algemeen positieve betekenissen in de Amerikaanse cultuur. Het kan ook wijzen op het deel uitmaken van een bepaalde gemeenschap die een gemeenschappelijke investering bezit. Het meest succesvolle voorbeeld van een UBI-achtig beleid is Alaska's Permanent Fund Dividend, dat de rijkdom van de natuurlijke hulpbronnen van Alaska deelt met inwoners van de staat. Staatsinvesteringsfondsen in Europa hebben ook sociale dividenden teruggegeven op basis van het idee van collectief eigenaarschap. Wat de vrijheid betreft geeft het een beetje het gevoel van een focusgroep, helaas. Tot nu toe heeft het begrip vrijheid niet dezelfde betovering gecreëerd als de begrippen 'familie' of 'verdiend'. Misschien kan Liberty dat voor elkaar krijgen? De tijd zal het leren.

Geschiedenis van Gegarandeerd Inkomen

In de jaren zestig leidde de alomtegenwoordigheid van economische ongelijkheid en onveiligheid in de zwarte gemeenschap in combinatie met een beweging om het ontoereikende en op uitsluiting gerichte welzijnstelsel te herzien, tot de roep om een gegarandeerd jaarlijks inkomen (GAI).⁸ In 1966 werd de National Welfare Rights Organization (NWRO) opgericht - een conglomeraat van alleenstaande zwarte moeders op het gebied van welzijn, burgerrechtenorganisaties en anti-armoede-groepen - met als doel de aanpak van het beëindigen van armoede te veranderen.⁹ Onder de anti-armoede

⁸ Steensland, B. (2018). *The failed welfare revolution: America's struggle over guaranteed income policy*. Princeton University Press.

⁹ Demby, G. (2019). *The Mothers Who Fought To Radically Reimagine Welfare* [National Public Radio]. Code Switch: Race and Identity, Remixed. <https://www.npr.org/sections/codeswitch/2019/06/09/730684320/the-mothers-who-fought-to-radically-reimagine-welfare>.

programma's van de Great Society van de jaren '60 en '70, werden ouderen, gehandicapten en weduwen geacht financiële steun van de overheid waardig te zijn, terwijl Afro-Amerikanen, alleenstaande moeders en werklozen schuld hadden aan hun eigen armoede, gedoemd onwaardig voor bijstand te zijn, en routinematig maar beperkte toegang kregen tot uitkeringen, zelfs wanneer ze er recht op hadden.^{10,11} Om het welzijnssysteem te transformeren, drongen veel van de zwarte vrouwen die de NWRO leiden - waaronder Beulah Sanders, Jennette Washington, en Johnnie Tillmon - aan op een gegarandeerd inkomen: een inkomenssteun die onvoorwaardelijk was, voldoende uitkering opleverde, en die zou worden toegekend aan alle mensen in nood, inclusief degenen die buiten de toen gangbare subsidiabiliteitsnormen vielen, zoals werkloze vaders, de werkende arme, kinderloze paren, en alleenstaande individuen.¹² Door onbezoldigd huishoudelijk werk te erkennen en vrouwen ook in staat te stellen economische onafhankelijkheid van hun partners te bereiken, was de missie en het pleidooi van de NWRO voor een GAI gericht op het verminderen van de negatieve effecten van racistisch discriminerende welzijnspraktijken.¹³

Tussen 1966 en 1967 pleitte de Campagne der Arme Mensen (PPC), een beweging die strijdt voor economische rechtvaardigheid voor rechteloze en gemarginaliseerde zwarte gemeenschappen, ook voor een gegarandeerd inkomen ter vervanging van een aantal van de bestaande beleidsmaatregelen om armoede aan te pakken. Onder leiding van Martin Luther King Jr. en de Southern Christian Leadership Conference werd de Campagne der Arme Mensen gevoed door het idee dat elke burger recht had op een fatsoenlijke levensstandaard.¹⁴ In 1967 betoogde King dat de samenleving een programma voor een onvoorwaardelijke gegarandeerd inkomen of gegarandeerde werkgelegenheid nodig had om ervoor te zorgen dat er geen potentieel zou worden verspild.¹⁵ King pleitte voor een voldoende hoog inkomen - een die het mediane inkomen weerspiegelde en in de loop der tijd meesteed met de economische inflatie om te voorkomen dat het huidige welzijns- c.q. armoedebeleid en de daaruit voortvloeiende sociale en raciale ongelijkheden in stand gehouden worden.¹⁶ De Black Panther Party pleitte ook voor een gegarandeerd inkomen, hun ambitieuze Tien Punten Programma verklaarde dat de overheid nodig was om elke burger te voorzien van werkgelegenheid of van een gegarandeerd inkomen.¹⁷ De Black Panthers geloofden dat dit beleid zwarte Amerikanen de vrijheid zou geven om hun eigen lot te bepalen.

Te midden van deze oproepen tot verandering en een stijgende populariteit van een GAI-beleid, vond er een paradigmaverschuiving binnen het Amerikaanse ministerie van Volksgezondheid, Onderwijs en Welzijn plaats, in het Office of Economic Opportunity (bureau voor economische mogelijkheden). Maatschappelijk werkers begonnen een gezinstoelage te promoten, terwijl economen begonnen rond te bazuinen dat er een meer 'innovatieve' en meer 'efficiënte' aanpak voor het welzijn zou zijn: een negatieve inkomstenbelasting (NIB). Er werd een reeks experimenten met behoud van inkomen

¹⁰ Cammett, A. (2014). Deadbeat Dads & Welfare Queens: How Metaphor Shapes Poverty Law. *Boston College Journal of Law and Social Justice*, 34(2), 233–265.

¹¹ Nadasen, P. (2005). *Welfare warriors: The welfare rights movement in the United States*. Routledge.

¹² Kornbluh, F. A. (2007). *The battle for welfare rights: Politics and poverty in modern America*. Univ. of Pennsylvania Press.

¹³ Nadasen, P. (2005). *Welfare warriors: The welfare rights movement in the United States*. Routledge.

¹⁴ King, M. L. (1967). *Where do we go from here: Chaos or community?* (1st ed.). Harper & Row.

¹⁵ Ibid.

¹⁶ Ibid.

¹⁷ The Black Panther Party. (1966). *The Ten-Point Program*. The Black Panther Party.

uitgevoerd in New Jersey, Iowa, North Carolina, Indiana, Seattle en Denver in de vorm van een NIB om het beleid te testen. Uiteindelijk kwamen noch de GAI, noch de NIB ver; veel worstelende gezinnen werden overgelaten om te vertrouwen op hulp aan gezinnen met afhankelijke kinderen (AFDC, Aid to Families with Dependent Children), wat later tijdelijke hulp behoeftige gezinnen (TANF, Temporary Assistance for Needy Families) zou worden.¹⁸

Meer recent, met het erkennen van de voortdurende sociale en economische onrechtvaardigheden en economische onzekerheid in de zwarte gemeenschappen en de erkenning van de lange geschiedenis van de strijd voor een gegarandeerd inkomen, de Beweging voor Zwarte Levens pleitte in 2016 voor een gegarandeerd minimum leefbaar inkomen voor alle Zwarte Amerikanen als herstelbetalingen voor de voortdurende "afstoting, discriminatie en uitbuiting van onze gemeenschappen".¹⁹ In het manifest staat verder dat het gegarandeerde leefbare inkomen niet alleen zou voldoen aan fundamentele menselijke behoeften maar tegelijkertijd een bodem van economische veiligheid zou bieden, maar ook zou dienen als een instrument voor raciale emancipatie, vrijheid en de uitroeiing van armoede op een manier die niet stigmatiserend is.²⁰

Bron: Stanford Basic Income Lab (2020). Gegarandeerd inkomen in de Afro-Amerikaanse geschiedenis. Online onderzoeksvisualisatie: <https://basicincome.stanford.edu/research/ubi-visualisatie/>.

Narratief-verandering

Anne Price, voorzitter van het Insight Center for Community Economic Development

Het Insight Center for Community Economic Development, het centrum voor inzicht in de gemeenschappelijke economische ontwikkeling, heeft voor Gegarandeerd Inkomen gepleit, maar heeft afwisselend de term Universal Basic Income gebruikt als ingangspunt, omdat sommige mensen meer vertrouwd waren met die term. Nu gebruiken we echter consequent Gegarandeerd Inkomen in onze recentere communicatie.

"We vonden het moeilijk om andere raciale en economische rechtvaardigheidsleiders te betrekken bij het gebruik van de term Universeel Basisinkomen. Ze werden door UBI afgeschrikt omdat het geassocieerd werd met opvattingen van degenen die een raciale analyse uitsloten en zich fixeerden op automatisering." Anne Price

Elon Musk, Mark Zuckerberg, en Richard Branson waren enkele van de vroege tech supporters van UBI, en hun goedkeuring was grotendeels gebaseerd op de mogelijke dreiging van door automatisering veroorzaakte werkloosheid. We dachten dat deze voorstelling van zaken overdreven op automatisering gericht was, en het gaat voorbij aan de structuur (en uitbuitende aard) van onze kapitalistische economie, de vergroting van economische ongelijkheid en raciale onrechtvaardigheid. De boodschappers waren ook onevenredig witte, rijke en krachtige mensen. We vonden het moeilijk om andere raciale en economische rechtvaardigheidsleiders aan te trekken voor het gebruik van de term Universeel Basisinkomen. Ze werden afgeschrikt door UBI omdat het werd geassocieerd met opvattingen van degenen die een raciale analyse uitsloten en zich vastleggen op automatisering. Er is iets diepverontrustends in het opkomende verhaal rond UBI dat volledig verstoken lijkt te zijn van de structurele raciale realiteit. Het wordt naar voren gebracht als neutraal op het eerste gezicht met een overdaad aan bezit. Dit kan zeer schadelijk zijn. Het meeste Amerikaanse beleid heeft inderdaad op het eerste gezicht

¹⁸ Steensland, B. (2018). The failed welfare revolution: America's struggle over guaranteed income policy. Princeton University Press.

¹⁹ The Movement for Black Lives. (2016). The Movement for Black Lives. <https://policy.m4bl.org/reparations/>.

²⁰ Ibid.

geresulteerd in de vergroting van raciale ongelijkheid. We vinden het meer relevant en veelbelovender om het voorstel te bespreken als Gegarandeerd Inkomen, aldus het Insight Center.

Het gebruik van de term Gegarandeerd Inkomen heeft voor ons duidelijke voordelen. Het belangrijkste is dat het herkenbaar is als gebonden aan een erfenis van raciale en economische rechtvaardigheid van de National Welfare Rights Organization, aan de Black Panthers, aan Martin Luther King Jr., en onlosmakelijk is verbonden met de behartiging van raciale rechtvaardigheidsbelangen van vrouwen, met name zwarte vrouwen. UBI is gekaapt en negeert vaak structurele realiteiten die zouden resulteren in zwarte en bruine gemeenschappen gegarneerd met geld-subsidies of minder geld als gevolg van de raciale effecten van massale opsluiting, door roofzuchtige financiële producten of van het leven in een voedselwoestijn. We hebben dus een nieuwe term nodig - een term die inclusief de geleefde economische ervaring is en die de raciale rechtvaardigheid centraal stelt. We hebben een term nodig die een rassenbewuste benadering belichaamt, niet een die aangezichtsneutraal is. Gegarandeerd inkomen is de enige bestaande "gewone en herkenbare" term die bij die definitie past. Maar ook die term zit vol problemen. Het beweegt ons in de richting van inkomenstoetsen en dus betreft het ons bij een ontwerp van een mislukt sociaal vangnet dat gepaard gaat met een mentaliteit die uiteindelijk controleert en straft. En het betekent niet veel meer in relatie tot hoe robuust en hoe hoog dat minimum zou moeten zijn.

Het is ook van essentieel belang dat onvoorwaardelijkheid een primair kenmerk is van het beleid, in plaats van dat we ons al te veel te richten op de universaliteit ervan. Dat Universaliteit heeft onbedoelde gevolgen als grotere ongelijkheid en negeert structuren die er grotendeels zijn om geld te onttrekken. Met inbegrip van de term basic kan het een signaal zijn dat de subsidie niet ter vervanging van bestaande uitkeringen is, kan helpen te voorzien in de meest elementaire menselijke behoeften, zoals voedsel, nutsvoorzieningen en eventueel onderdak. Gebruik van de term inkomen verscheurt me. Zou het gebruik van de term inkomen moeten worden gezien als een vloer (en in sommige regio's een plafond)? Moeten we rekening houden met subsidievoorwaarden of is het een aanvulling? Ik geef elke maand geld aan mijn vader wiens uitkering tekort schiet om zijn uitgaven te voldoen en we noemen het een subsidie. De term geeft hem waardigheid. Onvoorwaardelijke Basis Toelage of Onvoorwaardelijke Basis Aanvulling klinkt misschien onhandig, maar misschien is het de moeite waard om te verkennen.

Tot slot, terwijl we de voorkeur geven aan de term Gegarandeerd Inkomen om alle raciale rechtvaardigheidsredenen als hierboven genoemd, erkennen we dat het verre van perfect is. Het kan bijdragen aan een stigmatiserend kader en resulteren in bestraffende benaderingen. Maar Universal Basic Inkomen kennen we misschien als erger en wordt negatief bekeken door veel gekleurde voorstanders. Wij zijn ervan overtuigd dat analyses overwogen moeten worden die door taalkundigen zijn ontwikkeld en zo misschien de beste naam kunnen bepalen.

We zouden geïnteresseerd zijn in het verkennen van termen die door taalkundige Anat Shenker-Osario zijn voorgesteld zoals Basis Inkomens-Garantie of Gegarandeerd Inkomens-Supplement.

Filosofie

Juliana Bidanure, faculteitsdirecteur van het Stanford Basic Income Lab en universitair docent Filosofie aan Stanford University

Er zijn veel belangrijke facetten om rekening mee te houden bij het kiezen van een naam voor een steunprogramma in de vorm van geld. Een daarvan is de kernwaarde die ten grondslag ligt aan het programma. We moeten de belangrijkste morele idealen weerspiegeld willen zien in de naam van het programma, omdat ze de onderbouwende motivatie voor het beleid geven: ze belichamen de

geest en de gewenste betekenis. De reeks waarden verbonden aan UBI-achtige programma's zijn talrijk. Sommigen hebben betrekking op de vooruitzichten die we hebben op de ontvangers: vertrouwen en respect voor ontvangers in politieke en sociale contexten die te vaak begunstigen verachten en demoniseren. Sommige hebben betrekking op de gewenste resultaten: het leveren van uitkeringen op een manier die de waardigheid van individuen en gezinnen overeind houdt en versterkt. Sommige hebben betrekking op de morele, politieke en sociale rechtvaardigingen voor het beleid: is het in de eerste plaats een manier om (i) de groeiende distributieve ongelijkheden te verminderen in naam van billijkheid en redelijkheid; (ii) sociale en relationele gelijkheid te bevorderen door verdeeldheid zaaiende retoriek onderuit te halen over de onverdiende armen en de stigmatisering en demonisering die daarmee gepaard gaat; of (iii) de keuzevrijheid van individuen te vergroten, ongeacht wat hun voorkeuren kunnen zijn?

"We moeten belangrijke morele idealen weerspiegeld willen zien in de naam van het programma, omdat ze vaak de motivatie onderbouwen voor het beleid: ze belichamen de geest en de gewenste betekenis." Juliana Bidadanure

Wanneer we UBI een Onvoorwaardelijk Basisinkomen noemen, dan leggen we de nadruk op de waarden van vertrouwen en respect voor de begunstigen. Onvoorwaardelijke betalingen worden gedaan in de veronderstelling dat niemand beter is gepositioneerd dan de ontvangende familie om te weten hoe de middelen te gebruiken, en dat het stereotype van de verspillende en onverantwoordelijke ontvanger van een uitkering is gebaseerd op vernederende mythen die geen sociologische waarheid hebben. Het onvoorwaardelijke kenmerk van UBI sluit ook goed aan bij het begrip keuzevrijheid, omdat het ontvangers vrij laat om te kiezen wat ze met hun tijd moeten doen en het geld uit te geven zoals ze willen. Vrijheid Dividend maakt een nog duidelijker verband met vrijheid als grondlegende waarde. Het begrip dividend resoneert echter ook sterk met het concept van eigen vermogen. Het geven van aanzienlijke sommen geld aan iedereen is een potentieel krachtig instrument om de rijkdom die we gezamenlijk produceren, de rijkdom die we geërfd hebben van vorige generaties, en de rijkdom die behoort aan ons allen om gemeenschappelijk te verdelen.

Welke waarden worden benadrukt door de naam Universeel Basisinkomen? Hier is weer aandacht voor het eigen vermogen. Als het geld 'voor ons allemaal' is suggereert dit dat we het allemaal verdienen als leden van een bepaalde gemeenschap - hetzij als co-producenten van rijkdom, mede-bewoners, mede-onderdanen, of zelfs gewoon als mede-ademers van de lucht. Het begrip universaliteit omvat ook sterke 'relationele' egalitaire verbinding, die niet zo duidelijk is met de andere namen. Geld overdragen op een onvoorwaardelijk wijze is vaak gericht op degenen die dit het hardst nodig hebben. Dit is zonder twijfel egalitair in verdelende zin: dergelijke uitkeringen helpen de kloof te verminderen tussen degenen die te weinig en degenen die te veel hebben. Universele overdrachten hebben echter, ook al worden ze progressief gefinancierd, het voordeel dat de ontvangers worden beschermd tegen stigmatisering door het normaliseren van welzijn; dat wil zeggen, ze veranderen iedereen in een uitkeringsgerechtigde. Dit is een beetje als kinderbijslag voor iedereen (in plaats van alleen voor ouders die het nodig hebben) of universeel hoger onderwijs (in plaats van een systeem gericht op het vermogen van gezinnen die het kunnen betalen), het bewijst dat essentiële goederen geleverd kunnen worden met minder wrok, met minder stigmatisering en met meer publieke steun, zelfs als het uitkeringen zijn die in feite, progressief gefinancierd zijn. UBI omvat het blokkeren van meerdere mechanismen om te stigmatiseren en te demoniseren. In die zin legt het de essentiële waarde van relationele gelijkheid vast - werken aan het doel van het stichten van een gemeenschap waarin we ons kunnen verhouden als gelijken.

Tot slot, 'Guaranteed Income', het gegarandeerde inkomen dat steeds populairder wordt als naam in de UBI-onderzoeks- en belangenbehartigingsgemeenschap, het benadrukt de waardigheid van

de ontvanger en de inzet die we als gemeenschap doen om een robuuste vloer te garanderen. Als het geld is gegarandeerd, betekent dit ook dat we geloven dat er geen reden goed genoeg is om een individu of een gezin de middelen te onthouden die ze nodig hebben om te overleven. Het wijst op de visie van een solidaristische en humanistische samenleving van zorg.

Openbaar bestuur

Jurgen De Wispelaere, universitair docent openbaar bestuur aan de Stockholm School of Economics, Riga (Letland) en adjunct-hoogleraar in de filosofie van sociaal beleid, Tampere University (Finland)

Bij het bepalen van een naam voor een experiment of beleidsvoorstel, is een belangrijke overweging dat de naam zo nauwkeurig mogelijk het programma moet weerspiegelen. Een overheidslabel moet informatief en indicatief zijn voor z'n sleutelkenmerken. Authentieke naamgeving moet op z'n minst nauwkeurig weerspiegelen wat de gevestigde opvattingen zijn van wat telt als basisinkomen. Helaas zijn er talrijke voorbeelden van uitkeringen die basisinkomen genoemd worden maar niet voldoen aan de minimumvoorwaarden van het concept basisinkomen. Zo is het minimuminkomen dat onlangs in Spanje is ingevoerd op grote schaal geprezen als de eerste Europese basisinkomensregeling, maar het is een inkomensafhankelijke, voorwaardelijke en op huishoudens gebaseerde regeling die niet helemaal past in het beeld.²¹ Dergelijke uitkeringen als een basisinkomen laten gelden vertroebelt het onderscheidend vermogen van het beleid in vergelijking met alternatieve uitkeringen.

Dingen zijn niet zo eenvoudig. Om te beginnen is er grote onenigheid over de precieze contouren van het concept basisinkomen. Sommigen pleiten voor strikte afbakening, waarbij ze er bijvoorbeeld op aandringen dat een basisinkomen universeel moet zijn. Deze categorisering zou experimenten zoals het onlangs voltooide Finse experiment effectief uitsluiten. Velen dringen er ook op aan dat een basisinkomen moet worden uitbetaald op een niveau, hoog genoeg om een fatsoenlijke levensstandaard te waarborgen. Deze strikte categorisering zou ook de meeste voorgestelde uitkeringen uitsluiten die als gedeeltelijk basisinkomen gelabeld worden. Anderen stellen een bredere, een meer pragmatische en uiteindelijk meer inclusieve aanpak voor. Dit heeft het duidelijke voordeel dat bijv. het onlangs ingevoerde basisinkomen in Maricá (gemeente in Brazilië) kan worden opgenomen, ook al betreft deze slechts ongeveer 25 procent van de bevolking en ligt deze op een niveau ver onder de armoedegrens. Hoe streng we de grens trekken tussen het basisinkomen en regelingen die een aantal van haar kenmerken kunnen delen, heeft ook invloed op de vraag of we regelingen voor een gegarandeerd inkomen uitsluiten, zoals de negatieve inkomstenbelasting of een participatie-inkomen.²²

Strategische, pragmatische en zelfs normatieve overwegingen spelen mee bij de beslissing hoe inclusief we het basisinkomen willen definiëren. Meningsverschillen weerspiegelen vaak verschillen in ambitie, vooral met betrekking tot de boosmakende vraag of het basisinkomen bedoeld is als serieuze breuk met de huidige regelingen of dat het een pragmatische en gedeeltelijke herijking vertegenwoordigt van bestaand beleid. Maar meningsverschillen over de vraag of een bepaald voorstel echt als basisinkomen moet worden bestempeld en hoe onderscheid kan worden gemaakt tussen varianten, vertegenwoordigen ook contextuele verschillen tussen landen met uiteenlopende sociale geschiedenissen en beleidstrajecten.

²¹ Rincón, L. (2020). Cash-for-corona: No Basic Income in Spain yet. Universal Basic Income Europe. <https://www.ubi.org/cash-for-corona-no-basic-income-in-spain-yet/>

²² Katz, P. & Ferreira, L. (2020). What a Solidarity Economy Looks Like. Boston Review. April 9, 2020: <http://bostonreview.net/class-inequality/paul-katz-leandro-ferreria-brazil-basic-income-marica>.

Het mag echt geen verrassing zijn dat de waarneming van mensen uit landen die zo divers zijn als Spanje, Finland en Canada, aanzienlijk verschilt over hoe het basisinkomen eruit ziet en wat het zou kunnen bereiken.²³

Contextuele factoren hebben ook een belangrijke invloed op het doen van strategische voorstellen voor basisinkomen. Landen met een waar het gebruikelijk is zaken on der de noemer van basisinkomen te bespreken worden geconfronteerd met meer beperkingen als het gaat om het opstellen van voorstellen.

De recente experimenten in Finland en Nederland bieden interessante contrasterende gevallen in dit verband. Finland heeft een geschiedenis van enkele decennia van een publiek en politiek debat dat werd gedomineerd door basisinkomen voor te doen als een werkgelegenheids-of sociale activeringsmaatregel.²⁴ Deze sterke band tussen basisinkomen en activering culmineerde in de politieke Sipilä coalitie, die een nationaal basisinkomenexperiment aankondigt dat zich richt op het testen van de werkgelegenheidsgevolgen. Belangrijk is dat de Finse regering niet aarzelde om het basisinkomen te omarmen.²⁵ Daarentegen werden in Nederland de gemeenten die wilden experimenteren in het kader van de nieuwe Participatiewet geconfronteerd met een vijandige centrale overheid die een basisinkomen als tegenovergesteld aan activering beschouwde. Hun oplossing was om elke verwijzing naar het basisinkomen in de naamgeving of breder doen voorkomen van geplande experimenten halsstarrig te vermijden. In plaats daarvan werden ze aangeduid als "vertrouwensexperimenten" of "experimenten met regelarme bijstand".²⁶

De Finse en de Nederlandse projecten verschillen sterk van de Amerikaanse context, waar het ontbreken van een duurzaam debat over het basisinkomen in de afgelopen decennia Andrew Yang in staat stelde om het basisinkomen vrijer te doen voorkomen op een manier die een brede publieke aantrekkingskracht had - het Freedom Dividend.

Welke lessen kunnen we trekken uit het perspectief van het openbaar bestuur bij het etiketteren van voorstellen voor het basisinkomen? Ten eerste mogen we rekenen op een aanzienlijke variatie in het benoemen en opstellen van gelijksoortige voorstellen van landen, die de variatie in sociale geschiedenis en politieke kansen weerspiegelen. Maar evenzeer, en om soortgelijke redenen, moeten we verwachten dat voorstellen met identieke namen een aanzienlijke variatie vertonen in termen van doelstellingen, ontwerp en uitvoering.

De overeenkomst tussen een naam en het eigenlijke voorstel zal altijd benaderend zijn in plaats van accuraat, en daar zijn goede redenen voor. Een cruciale les is dat namen weliswaar belangrijk zijn - zowel wat betreft het feit dat ze breed informatief zijn, maar ook in termen van het proberen het beleidsdebat te sturen - ze zijn geen vervanging voor gedetailleerde beleidsbeschrijvingen. Of om het anders te zeggen, zoals met elke auto die te koop staat, vergeet niet om onder de motorkap van het voorgestelde beleid te kijken alvorens over te gaan tot koop.

"De overeenkomst tussen een naam en het eigenlijke voorstel zal altijd benaderend zijn in plaats van accuraat, en daar zijn goede redenen voor. Een cruciale les is dus dat namen weliswaar

²³ Perkiö, J., Rincon, L. & van Draanen, J. (2019) "Framing Basic Income: Comparing Media Framing of Basic Income in Canada, Finland, and Spain" in Torry, M. (ed.) The Palgrave International Handbook of Basic Income. Exploring the Basic Income Guarantee. Palgrave Macmillan.

²⁴ Perkiö, J. (2020). From Rights to Activation: The Evolution of the Idea of Basic Income in the Finnish Political Debate, 1980–2016. *Journal of Social Policy*, 49(1): 103-124.

²⁵ De Wispelaere, J., Halmetoja, A., Pulkka, V. (2019) "The Basic Income Experiment in Finland: A Primer", in Torry, M. (ed.) The Palgrave International Handbook of Basic Income. Exploring the Basic Income Guarantee. Palgrave Macmillan.

²⁶ Groot, L., Muffels, R., and Verlaat, T. (2019), Welfare States' Social Investment Strategies and the Emergence of Dutch Experiments on a Minimum Income Guarantee. *Social Policy & Society*, 18 (2): 277-287.

belangrijk zijn - zowel in termen van breed informatief als ook in termen van het proberen om het beleidsdebat te sturen - ze zijn geen vervanging voor gedetailleerde beleidsbeschrijvingen."
Jurgen De Wispelaere

Sociale psychologie

Catherine Thomas, promovendus in sociale en culturele psychologie aan Stanford University en voormalig Basic Income Lab fellow

Sociaal psychologisch onderzoek levert inzicht over strategieën voor het verbeteren van de effecten van een basisinkomensbeleid gericht op de ontvangers, de politieke haalbaarheid ervan en culturele verhalen over de ontvangers van hulp. Vanuit het perspectief van de ontvangers kan aandacht besteed worden aan waardigheid in de taal die wordt gebruikt om te communiceren dat geld hulp is, dat kan van invloed zijn op de gedrags- en op de psychologische reacties van de ontvangers. Experimenteel onderzoek suggereert bijvoorbeeld dat het gebruik van mondige taal die zich richt op de sterke punten, aspiraties en waarden van ontvangers met een laag inkomen - in tegenstelling tot hun kwetsbaarheden, ontberingen en sociaaleconomische positie – het stigma kan verminderen, het geloof van ontvangers in hun eigen capaciteiten kan verbeteren en hun betrokkenheid bij economische kansen kan beïnvloeden.²⁷

Het misschien wel meest effectieve anti-armoede beleid in de Verenigde Staten, EITC, volgt dit principe. Kwalitatief onderzoek suggereert dat dit programma ontvangers meer hoop biedt en meer toekomstgerichte investeringen aanmoedigt, vergeleken met een ander beleid dat op de overdracht van geld gebaseerd is, genaamd *Tijdelijke Hulp voor Behoeftige Gezinnen* (TANF), die niet dit principe volgt.²⁸ Deze studies, en andere, suggereren dat de communicatie over het basisinkomen stigmatiserende en bedreigende taal moet vermijden die de armoedestatus en de financiële onzekerheid signaleert (bijvoorbeeld "de armen" en "behoeftegezinnen") en dat het inclusieve en bevestigende taal moet bevorderen (zoals bijvoorbeeld "verzorgers", "vrijwilligers" en "ouders"). Het niet leveren van een basisinkomen op een manier die de ontvangers waardigheid biedt, zal positieve resultaten voor ontvangers en mogelijke acceptatie kunnen ondermijnen.²⁹

"Vanuit het perspectief van de kiezers en het grote publiek, suggereert onderzoek dat het presenteren van het beleid in termen van moraal of waarden die worden gedeeld met anderen, of die gebruikt worden door tegenstanders, een veelbelovende strategie kan zijn om steun van een breder publiek te krijgen voor het veranderen van de cultuur om het verhaal te vertellen."

Catherine Thomas

Vanuit het perspectief van de kiezers en van het publiek in het algemeen, suggereert onderzoek dat het voorschotelen van het beleid in termen van moraal of waarden die met anderen worden gedeeld, of die gedeeld worden met tegenstanders, een veelbelovende strategie kan vormen voor het krijgen van steun van een breder publiek en voor het veranderen van de cultuur om het verhaal te vertellen.³⁰ Uit onderzoek in de sociale psychologie blijkt dat liberalen meer vertrouwen op de morele grondslagen van de zorg (bijvoorbeeld bescherming van kwetsbare groepen) en billijkheid

²⁷ Thomas, C., Otis, N., Abraham, J., Markus, H., & Walton, G. (2020). Towards a science of delivering dignity in aid: Experimental evidence and forecasts from Kenya. *Proceedings of the National Academy of Sciences* 117(27), 15546-15553.

²⁸ Sykes, J., Križ, K., Edin, K., Halpern-Meehan, S. (2015). Dignity and Dreams: What the Earned Income Tax Credit (EITC) Means to Low-Income Families. *Am. Sociol. Rev.* 80, 243–267.

²⁹ Feinberg, M., & Willer, R. (2013). The moral roots of environmental attitudes. *Psychological science*, 24(1), 56-62.

³⁰ Ibid.

(bijvoorbeeld gelijke rechten), terwijl conservatieven meer vertrouwen op loyaliteit (bijv. patriottisme), gezag (bijv. respect voor hiërarchie) en puurheid (bijv. religieuze waarden).³¹ Studies vinden dat het basisinkomen presenteren in termen van "financiële vrijheid", wat aansluit op een partijen overstijgende waarde van vrijheid, consequent blijkt de conservatieve steun voor het basisinkomen te verhogen en eveneens de wens om het basisinkomen te ontvangen, in vergelijking met de terminologie van het "Universeel] Basisinkomen."³² Presidentskandidaat Andrew Yang's beleidsvoorstel van een "Freedom Dividend" is een voorbeeld van deze manier van voorschotelen.

Bovendien kan deze strategie van "moreel herformuleren" de negatieve houding ten opzichte van de ontvangers van het basisinkomen verminderen, waardoor mensen de ontvangers meer gaan zien als ook hardwerkende, verantwoordelijke en meer op henzelf lijkende mensen. In de communicatie van het basisinkomen, het bevestigen van de morele fundamenteën van mensen die het meest tegen het beleid waren, kan dat een manier zijn voor het veranderen op maatschappelijke niveau van denkbeelden en mythen over de ontvangers van overheidssteun en het overwinnen van dezelfde belemmeringen voor een wijdverbreide beleidsondersteuning.

Sociaal werk

Erin Coltrera, maatschappelijk werker en de onderzoeks- en programmamedewerker van de Stockton Economic Empowerment Demonstration (SEED)

Als discipline heeft sociaal werk een enorm potentie om taal te gebruiken, activiteiten te benoemen en te bespreken die passen onder de UBI-paraplu. Sociaal werk wordt geleid door een professionele ethische code, waarin de kernwaarden en normen van onze praktijk zijn vastgelegd. Een aantal van deze principes - waaronder toezeggingen om sociaal onrecht uit te dagen, de bredere sociale- en milieucontext van een individu te overdenken en interventies uit te voeren die empirisch onderbouwd zijn - zijn uiterst relevant. Taal versterkt rollen, stigma's en macht, en de naam van sociale uitkeringen heeft historisch gezien gediend als een krachtig politiek instrument dat stigmatisering verhoogde en verdiepte en taal heeft bijgedragen aan de versterking van racistische en onrechtvaardige machtsstructuren.

Bovendien, de negatieve effecten van stigma's op mensen en gemeenschappen zijn stevig ingeburgerd, en de effecten ondergraven de doelstelling van sociale uitkeringen. Onze ethische code vereist daarom dat we rekening houden met de aard van termen die we gebruiken om sociale uitkeringen te beschrijven en te benoemen.

"Aangezien negatieve stereotypen rond onze verzorgingsstaat zijn gekoppeld aan het begrip werkend en niet-werkend, suggereert sociaal werk dat de implicaties van naamgeving van de relatie tussen de begunstigde en degene die de uitkering verzorgt, een belangrijke overweging kan zijn." Erin Coltrera

Hoewel het gezichtspunt sociaal werk voorstanders van UBI uitnodigt om verder te denken dan in economische termen, heeft de financialisering ertoe geleid dat een dergelijke terminologie doordringt in het dagelijks leven - in feite kunnen we niet anders, en een dergelijke terminologie heeft politieke aanhangers en een brede aantrekkingskracht. Maar onder de populaire termen (sommigen gebruiken "inkomen" of "dividend"), bestaat een scala aan nuances. Inkomen wordt over het algemeen gedefinieerd als geld ontvangen in ruil voor iets van gelijkwaardige waarde (een

³¹ Graham, J., Haidt, J., & Nosek, B. A. (2009). Liberals and conservatives rely on different sets of moral foundations. *Journal of personality and social psychology*, 96(5), 1029.

³² Thomas, C., Reinhart, E., Markus, H., & Walton, G. (Forthcoming) Harnessing a foundational value for increasing identification with a policy and its recipients: the case of universal basic income.

dienst, een goed, of kapitaal). Stel dat tegenover de term dividend, die over het algemeen wordt gebruikt in financiële redeneringen als een actief (geldwaarde) betaald aan de aandeelhouders uit de winst van een bedrijf. Aandeelhouders hoeven niet te worden betrokken bij enig aspect van de productie van die winst of de activiteiten van de onderneming in kwestie. Er is afstand, en dat is de kracht voor een groot deel van de abstractie in de ontvangst van dividend in vergelijking met inkomen. Aangezien negatieve stereotypen rond de verzorgingsstaat zijn gekoppeld aan de begrippen van werkend en niet-werkend (met name in de tegengestelde identiteiten van gevers en nemers, waarbij overigens ook onbetaald werk gemakshalve genegeerd wordt), suggereert sociaal werk dat de implicaties van de naamgeving van de relatie tussen de begunstigde en degene die het uit te keren bedrag betaalt, een belangrijke overweging kan zijn.

3. Leren van de huidige experimenten met basisinkomen

Afgezien van de meer algemene discussie over hoe we moeten verwijzen naar UBI, is er ook de essentiële ontwerp-vraag hoe je een proefproject moet benoemen. Wanneer experimenten met het basisinkomen worden ontworpen, zijn er een aantal kernprocessen die vóór de implementatie moeten worden afgebakend (zie figuur 1). Het bepalen van wat een experiment te noemen en hoe het te communiceren aan het publiek zijn misschien wel twee belangrijke stappen. Vaak zal de naam uniek zijn, het vastleggen van een gewenste uitkomst van het experiment, het benadrukken van een intrinsieke waarde die relevant is voor de gemeenschap, of het aanbieden van een ander perspectief op een kwetsbare of gemarginaliseerde bevolking. De communicatie van het experiment aan begunstigten, de gemeenschap, de pers, beleidsmakers, beoefenaars, financiers en anderen is ook belangrijk. Als het opbouwen van publieke steun voor of het veranderen van het verhaal rond UBI of varianten van het voorstel belangrijke doelen zijn, dan is duidelijkheid over het beleid dat wordt getest is uiteraard van cruciaal belang.

Lopende en voorgestelde basisinkomen experimenten bieden inzicht in de waarden die ten grondslag liggen aan de namen van elk experiment en hoe het aan het grotere publiek wordt gecommuniceerd. Hieronder komen een paar van de lopende en geplande experimenten basisinkomen in de Verenigde Staten aan bod. Elk biedt inzicht in de waarden die ten grondslag liggen aan de namen die aan de experimenten worden gegeven en de naam die wordt gebruikt bij het communiceren van het voorstel.

Stockton, demonstratie van economisch krachtgeven (Stockton, Ca)

Begon in maart 2019. Biedt \$ 500 per maand aan 130 personen voor 24 maanden.

Achter de naam bevindt zich:

- De oproep in de naam van de stad, Stockton, benadrukt dat het experiment uniek en plaatsgerelateerd is. Het benadrukt en eert de veerkracht en de diversiteit van de stad en haar bewoners.
- Het geeft Economische kracht, omdat het geld onvoorwaardelijk is, er geen verplichtingen (geen werkvereisten) zijn; en het programma vertrouwt erop dat individuen de beste keuzes voor zichzelf en hun families zullen maken. Dit geeft meer kracht aan de begunstigden die zich vertrouwd en ondersteund voelen bij het maken van keuzes naar eigen inzicht.
- Het woord Demonstratie wijst erop dat het experiment niet alleen over onderzoek gaat, maar ook over betrokkenheid van de gemeenschap. Het experiment is opgezet om aan te tonen dat dingen anders kunnen worden gedaan en dat verhalen rond overheidssteun veranderen.

Beleidsnaam gebruikt voor communicatie:
Gegarandeerd inkomen

Magnolia Mother's Trust (Jackson, Mi)

De eerste fase van de 'Vereniging van de moeders Magnolia' begon in december 2018 en daarvan genoten 20 zwarte moeders die \$ 1.000 per maand ontvingen gedurende 1 jaar. De tweede fase begon medio 2020 en nu ontvangen 75 Zwarte moeders \$1,000 per maand gedurende 1 jaar.

Achter de naam bevindt zich:

- De aantrekkingskracht van het symbool van de Magnolia benadrukt de plaats waar het programma wordt uitgevoerd, omdat de Magnolia de staatsbloem van Mississippi is. Het benadrukt behoren bij en groei.
- De moeder is de primaire begunstigde, hoewel het ook een hele familie in staat stelt op te bloeien.

De mythe van de "welzijnsconingin" heeft historisch de mogelijkheid van zwarte moeders aangetast om een uitkering te ontvangen en is vernederend voor hen als individu die eerbied verdienen. De nadruk op moeders verstoort op schadelijke wijze het raciale verhaal.

- Vertrouwen staat centraal in het experiment: vertrouwen in de ontvangers van het geld, vertrouwen in het vermogen van moeders om te weten wat het beste is voor hun kinderen, vertrouwen in de organisatie en vertrouwen in de gemeenschap. Omdat een trust ook een verzameling activa is die door een instelling voor haar ontvangers wordt aangehouden, versterkt dit het gevoel van recht en legitimiteit aan deze regeling tot economische ondersteuning.

Beleidsnaam gebruikt voor communicatie: Gegarandeerd inkomen

Abundant Birth Project (San Francisco, Ca)

Het project van de 'Overvloedig Geboorte' betreft een uitkering van \$1.000 per maand voor maximaal 150 zwangere zwarte vrouwen en vrouwen van eilanden uit de Stille Oceaan, die jong zwanger raken en die doorgaat in de eerste zes maanden van het leven van het kind. Het experiment gaat in de winter van 2020 van start.

Achter de naam bevindt zich:

- Het begrip Overvloed daagt de mentaliteit van schaarste uit die alomtegenwoordig is in de bezuinigingspolitiek. Het stelt voor om zwangerschap en geboorte te benaderen vanuit een plaats met ruime diensten en middelen voor zwarte vrouwen en voor vrouwen van eilanden in de Stille Oceaan die zwanger zijn.

- het begrip Geboorte plaatst zwangerschap, de

daad van de bevalling en de waarde en de resultaten van de geboorte in het middelpunt. Het experiment richt zich op leven en voortbestaan.

Beleidsnaam gebruikt voor communicatie: nog te beslissen

Chicago Resilient Families task force (Chicago, Il)

Het voorstel om de robuustheid van families in Chicago te ondersteunen heeft niet tot een experiment geleid. De aanbevelingen van de Task Force hebben wel geleid tot de stichting van een economische uitkering voor Illinois, die een expansieve en meer progressief gefinancierde Earned Income Tax Credit stimuleert.

Achter de naam bevindt zich:

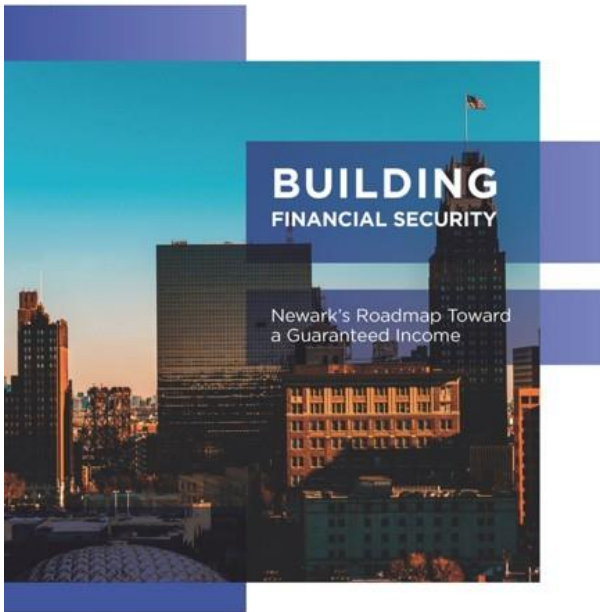
- Chicago erkent dat het uniek is voor de stad Chicago.
- Gezinnen erkennen dat werkende gezinnen in armoede leven en dat die gezinnen ondersteund moeten worden, zodat ze kunnen gedijen en opbloeien.

- Robuustheid benadrukt zowel dat de geldoverdracht die bijdraagt aan het bouwen aan meer veerkracht bij gezinnen terwijl gezinnen in Chicago al op vele manieren robuust zijn.

Beleidsnaam gebruikt voor communicatie: Gegarandeerd inkomen

Newark Gegarandeerd Inkomen task force (Newark, NJ)

In juni 2020, brachten burgemeester Ras J. Baraka en de werkgroep Guaranteed Income een rapport uit met bevindingen en aanbevelingen voor een experiment met uitkeringen in de stad Newark en een federaal Gegarandeerd Inkomensbeleid. Het experiment moet in 2021 van start gaan, in afwachting van extra filantropische financiering.

Achter de naam bevindt zich:

- Newark erkent dat dit experiment lokaal een basis heeft en specifiek is voor de behoeften in de Newarkse gemeenschap.
- Gegarandeerd Inkomen benadrukt de inzet voor economische rechtvaardigheid en solidariteit.

Beleidsnaam gebruikt voor communicatie:
Gegarandeerd inkomen, basisinkomen en universeel basisinkomen.

De experimenten dragen allemaal namen van de kernwaarden die ingaan tegen het verdeeldheid zaaiende verhaal van de armen die het verdienen en de armen die het niet verdienen, wat mogelijk zal helpen het stigma rond publieke hulp te verdringen. Deze experimenten hadden niet alleen tot doel de invloed van onvoorwaardelijk geld op individuen en gemeenschappen te doen begrijpen, maar ook om de negatieve beeldvorming over van ontvangers van steun ter discussie te stellen. Elk team van experimenteerders, met inbegrip van die in Newark, NJ, dat nog helemaal moet worden ontwikkeld, heeft het belang van het opnemen van de juiste woorden in de naamgeving van het experiment benadrukt. Met het doel dominante verhalen rond gelijkheid, ras, gemeenschap, moederschap, welzijn, en verdienen te ondermijnen. Enkele van de kernwaarden die ten grondslag liggen aan de namen van Amerikaanse experimenten zijn vertrouwen, respect, keuzevrijheid, veerkracht en waardigheid. Dit zijn waarden die deels in het gedrang zijn gekomen door institutioneel racisme en negatieve, geslachtgeïntegreerde typen van welzijn. Dit zijn ook waarden die inherent zijn aan een basisinkomensbeleid, zoals in het vorige deel werd opgemerkt.

Hoewel de namen van elk experiment verschillen, werd het beleid in het algemeen als (Universeel) Basisinkomen of Gegarandeerd Inkomen aangeduid bij de communicatie van de Amerikaanse experimenten aan een breder publiek.

Zowel Stockton Economic Empowerment Demonstration als Magnolia Mother's Trust worden aangeduid als experimenten Gegarandeerd Inkomen, geworteld in de burgerrechtsgeschiedenis van het voorstel, en met de overtuiging dat het beleid kan worden gebruikt om langdurige economische en raciale ongelijkheden te corrigeren. In de media worden ze beide als experimenten basisinkomen aangeduid.

De Chicago Resilient Families Task Force koos er ook voor om de terminologie van een Gegarandeerd Inkomen te gebruiken bij het communiceren van het voorgestelde experiment naar de bredere gemeenschap.

Voor het experiment in Newark, NJ, hoewel de groep van individuen die werken aan de ontwikkeling van het experiment wordt aangeduid als werkgroep Gegarandeerd Inkomen, wordt

het experiment vaak aangeduid als basisinkomen of UBI, een term die meer weerklank vindt bij de lokale gemeenschap en bij sommige beleidsmakers.

Ten slotte hoeft het Abundant Birth Project niet te verklaren waarom ze de naam gebruiken om het voorstel voor het experiment te communiceren. Het is vermeldenswaard dat al deze initiatieven gedeeltelijk worden ondersteund door het Economic Security Project, dat pleit voor een gegarandeerd inkomen.

Het gebruik van andere beleidsnamen, zoals Freedom Dividend, was minder populair voor Amerikaanse experimenten.

Toen presidentskandidaat Andrew Yang moeizaam het idee van een universeel basisinkomen als beleid introduceerde om de armoede te verlichten en de groeiende ongelijkheid in de Verenigde Staten aan te pakken, noemde hij zijn project Freedom Dividend, in de hoop dat dit het meest zou aanslaan bij de Amerikaanse geest. Voor velen in de Verenigde Staten, populariseerde dit het concept Universal Basic Income. Het verhaal van individuele vrijheid heeft minder weerklank gevonden bij onderzoekers die allemaal gericht zijn op het verstoren van raciale en aan de man/vrouwverhouding gerelateerde onrechtvaardigheden, evenals het veranderen van de verhalen rond het verdienen. De waarde van vrijheid is natuurlijk niet onverenigbaar met die waarden, maar het benadrukt de figuur van het onafhankelijke individu ten opzichte van die van de bloeiende gemeenschappen en gezinnen.

4. Belangrijkste bevindingen

Eén naam of meerdere namen?

In de afgelopen twee jaar zijn wereldwijd meer dan een dozijn basisinkomengerelateerde experimenten gestart of voorgesteld, elk met een eigen unieke naam. De verscheidenheid aan namen zijn een goed bewijs van de rijkdom van de waarden die relevant zijn voor lokale context en gewenste resultaten. De diversiteit in namen geeft aan dat de uitkeringsgerechtigden en gemeenschappen aantoonbaar eigenaar zijn van de experimenten, en daarmee ook eigenaar van de gewenste invloed en de resultaten.

Wat zijn voordelen van het hebben van meerdere namen bij het communiceren van het beleidsvoorstel? En wat gaat er daarbij verloren?

Met behoud en huldiging van de diversiteit in de naam van elk experiment, kan het belangrijk zijn om dezelfde naam te gebruiken bij het bespreken, analyseren of communiceren van het experiment dat wordt onderzocht of getest. Hoewel verschillende namen een aantal overlappende waarden en functies delen, waaronder dat geld moet worden overgedragen zonder verplichtingen (onvoorwaardelijk), kunnen andere waarden afwijken (universaliteit of individualiteit). Bovendien kan het gebruik van verschillende namen verwarrend zijn vanuit het oogpunt van communicatie- en voor het vertellen van het verhaal.

Hoewel er enige waarde zou kunnen zitten in het hebben van een verscheidenheid aan namen in verband met het experiment (misschien dat ze elk een belangrijk aspect van de visie benadrukken), aantoonbaar is dat het gebruik van een enkele naam voor het voorstel te prefereren is voor het bevorderen van het idee en de beleidsvisie. Belangrijk is dat er minder onduidelijkheid lijkt te zijn over het feitelijke beleid dat wordt bevorderd bij het gebruik van één enkele naam versus meerdere.

Hoe moeten we het beleid noemen?

Er is geen perfect antwoord op deze vraag. Momenteel worden basisinkomen of universeel basisinkomen het meest gebruikt in zowel het beleid als bij de media. Het basisinkomen is niet alleen kort en eenvoudig, maar heeft het voordeel dat het niet de kant van universaliteit of onvoorwaardelijkheid kiest als een van de meest centrale kenmerken van het beleid. Verder roept de term "basic" de fundamentele menselijke behoeften en fundamentele mensenrechten op, waarbij wordt gecommuniceerd hoe belangrijk het is om een robuuste inkomensvloer te bouwen zonder dat wordt gezegd dat dit beleid alleen al voldoende is om de vloer te laten stijgen.

De namen Guaranteed Income en Freedom Dividend zijn ook serieuze kanshebbers in de Verenigde Staten. Het zal belangrijk zijn om onderzoek te blijven stimuleren in de verschillende gebieden van studie, zoals sociale psychologie, economie, sociaal werk, geschiedenis, overheidsbeleid en filosofie om te informeren over wat tegelijkertijd wordt gewonnen en wat er verloren gaat bij het gebruik van deze namen. De naam Guaranteed Income is dubbelzinniger dan Universal Basic Income of Basic Income, vooral wanneer dat besproken wordt met mensen buiten de Verenigde Staten. (Europeanen en degenen die internationaal werken aan programma's voor sociale zekerheid en vaak de naam verwarren van een gegarandeerd minimuminkomen met een GMI - de bestaande middelen-test, de voorwaardelijkheid, en altijd het huishouden als basis van inkomensondersteuning in Europa.)

Als degenen in de Verenigde Staten met een gegarandeerd inkomen in feite UBI bedoelen, dan kan het de moeite waard zijn om overlappende definitiekenmerken duidelijk te maken in de communicatie. Als het gebruik van Gegarandeerd Inkomen daarentegen een gerichte onvoorwaardelijke inkomensoverdracht betekent, dan zal het voorstel aanzienlijk verschillen van enkele versies van UBI. Dit verdient nadere verduidelijking als er verschillende namen naar boven komen. Het is het lezen van de tekenen des tijds in de Verenigde Staten, daar komen systemische raciale onrechtvaardigheden aan het licht, de expliciete verbinding van gegarandeerd inkomen met de strijd voor meer raciale gelijkheid is een essentiële overweging.

Lopende en nieuwe experimenten zullen de discussie blijven voeren over welke namen welke resultaten bereiken.

Als lopende experimenten tot een einde komen en nieuwe beginnen in de Verenigde Staten en in de wereld, dan zullen experimenten in staat zijn om vast te stellen welke namen de beste weerklank vinden met welke bestanddelen en welke gemeenschappen. Heel belangrijk is dat experimenten ook zullen informeren over hoe het gebruik van de verschillende namen verandert en hoe de verhalen rond werk, waardigheid, het verdienen, vrijheid en vertrouwen invloed hebben.

Tot slot staat niet alles in de naam.

Hoewel de naam van het beleid belangrijk is, is het verhaal rond het beleid, hoe het beleid wordt ontworpen en uitgevoerd, hoe het beleid wordt gefinancierd, welke resultaten het beleid wil hebben en welke flankerende diensten en samenwerkingen het beleid begeleiden van het grootste belang om uit te werken. Het Stanford Basic Income Lab zal deze vragen blijven bewerken door middel van onderzoek en betrokkenheid bij partners, onderzoeksinstellingen, beleidsmakers en praktijkmensen.

Verwijzingen

Abramovitz, M. (1994). Challenging the Myths of Welfare Reform from a Woman's Perspective. *Social Justice*, 21(1), 17-21.

Abramovitz, M. (1994). Het uitdagen van de mythen van welzijnshervorming vanuit het perspectief van een vrouw. *Social Justice*, 21(1), 17-21.

Bidadanure, J. (2019). "The Political Theory of Universal Basic Income." *Annual Review of Political Science* 22, no. 1 (May 11, 2019): 481–501.
<https://doi.org/10.1146/annurev-polisci-050317-070954>.

Bidadanure, J. (2019). "De politieke theorie van het universele basisinkomen." *Jaarlijkse Evaluatie politieke wetenschappen* 22, nr. 1

Rev. 80, 243-267.

Black Panther Party. (1966). The Ten-Point Program. The Black Panther Party.

Black Panther Party. (1966). Het Tien-Puntprogramma. De Black Panther Party.

Cammett, A. (2014). Deadbeat Dads & Welfare Queens: How Metaphor Shapes Poverty Law. *Boston College Journal of Law and Social Justice*, 34(2), 233–265.

Cammett, A. (2014). Deadbeat Dads & Welfare Queens: Hoe metafoor vormen Armoede Wet. *Boston College Journal of Law and Social Justice*, 34(2), 233-265.

Chauvenet, C., De Marco, M., Barnes, C., & Ammerman, A. S. (2019). WIC Recipients in the Retail Environment: A Qualitative Study Assessing Customer Experience and Satisfaction. *Journal of the Academy of Nutrition and Dietetics*, 119(3), 416-424.

Chauvenet, C., De Marco, M., Barnes, C., & Ammerman, A. S. (2019). WIC-ontvangers in de retailomgeving: een kwalitatief onderzoek waarin de klantervaring en tevredenheid worden beoordeeld. *Journal of the Academy of Nutrition and Dietetics*, 119(3), 416-424.

De Wispelaere, J., Halmetoja, A., Pulkka, V. (2019) "The Basic Income Experiment in Finland: A Primer", in Torry, M. (ed.) *The Palgrave International Handbook of Basic Income. Exploring the Basic Income Guarantee*. Palgrave Macmillan.

De Wispelaere, J., Halmetoja, A., Pulkka, V. (2019) "The Basic Income Experiment in Finland: A Primer", in Torry, M. (red.) *Het Palgrave International Handbook of Basic Income. Het verkennen van de basisinkomensgarantie*. Palgrave Macmillan.

Demby, G. (2019). The Mothers Who Fought To Radically Reimagine Welfare [National Public Radio]. *Code Switch: Race and Identity, Remixed*.

<https://www.npr.org/sections/codeswitch/2019/06/09/730684320/the-mothers-who-fought-to-radically-reimagine-welfare>.

Demby, G. (2019). De moeders die vechten om radicaal heruitvinden van Welzijn [Nationale Publieke Radio]. *Code Switch: Ras en Identiteit, Geremixt*.

Feinberg, M., & Willer, R. (2013). The moral roots of environmental attitudes. *Psychological science*, 24(1), 56-62.

Feinberg, M., & Willer, R. (2013). De morele wortels van de houding van het milieu. *Psychologische wetenschap*, 24(1), 56-62.

Friends of Andrew Yang Campaign. (2019) "The Freedom Dividend, Defined."

<https://www.yang2020.com/what-is-freedom-dividend-faq/>.

Vrienden van Andrew Yang Campagne. (2019) "Het Vrijheidsdividend, gedefinieerd."

Graham, J., Haidt, J., & Nosek, B. A. (2009). Liberals and conservatives rely on different sets of moral foundations. *Journal of personality and social psychology*, 96(5), 1029.

Graham, J., Haidt, J., & Nosek, B.A. (2009). Liberalen en conservatieven vertrouwen op verschillende vormen van morele grondslagen. *Dagboek van persoonlijkheid en sociale psychologie*, 96(5), 1029.

Groot, L., Muffels, R., and Verlaat, T. (2019), Welfare States' Social Investment Strategies and the Emergence of Dutch Experiments on a Minimum Income Guarantee. *Social Policy & Society*, 18 (2): 277-287.

Groot, L., Muffels, R., en Verlaat, T. (2019), Sociale Investeringsstrategieën van verzorgingsstaten en de opkomst van Nederlandse experimenten met een minimuminkomensgarantie. *Sociaal Beleid & Maatschappij*, 18 (2): 277-287.

Hartley, R.P. & Garfinkel, I. (2020). Income Guarantee Benefits and Financing: Poverty and Distributional Impacts. Center on Poverty and Social Policy at Columbia University. Poverty and Social Inequality Brief. Vol 4, No. 1: February 13, 2020

Hartley, R.P. & Garfinkel, I. (2020). Inkomensgarantie voordelen en financiering: armoede en distributieve effecten. Centrum voor Armoede en Sociaal Beleid aan de Columbia University. Armoede en sociale ongelijkheid Kort. Vol 4, Nr. 1: 13 februari 2020

Katz, P. & Ferreira, L. (2020). What a Solidarity Economy Looks Like. *Boston Review*. April 9, 2020: <http://bostonreview.net/class-inequality/paul-katz-leandro-ferreria-brazil-basic-income-marica>.

Katz, P. & Ferreira, L. (2020). Hoe ziet een solidariteitseconomie eruit. *Boston Review*. 9 april 2020:

King, M. L. (1967). *Where do we go from here: Chaos or community?* (1st ed.). Harper & Row.

King, M. L. (1967). *Waar gaan we nu heen: Chaos of gemeenschap?* (1e red.). Harper & Row.

Kornbluh, F. A. (2007). *The battle for welfare rights: Politics and poverty in modern America*. Univ. of Pennsylvania Press.

Kornbluh, F. A. (2007). *De strijd voor welzijnsrechten: Politiek en armoede in modern Amerika*. Univ. van Pennsylvania Press.

Link, B. G., & Phelan, J. C. (2006). Stigma and its public health implications. *The Lancet*, 367(9509), 528-529.

Link, B. G., & Phelan, J.C. (2006). Stigma en de gevolgen voor de volksgezondheid. *The Lancet*, 367(9509), 528-529.

Movement for Black Lives. (2016). *The Movement for Black Lives*. <https://policy.m4bl.org/reparations/>.

Beweging voor Zwarte Levens. (2016). *The Movement for Black Lives*.

Nadasen, P. (2005). *Welfare warriors: The welfare rights movement in the United States*. Routledge.

Nadasen, P. (2005). *De strijders van het welzijn: De beweging van de welzijnsrechten in de Verenigde Staten*. Routledge.

National Association of Social Workers. (2017). *Revised Code of Ethics*. Washington, D.C.: NASW Press.

Nationale Vereniging van Maatschappelijk Werkers. (2017). *Herziene Ethische Code*. Washington, D.C.: NASW Pers.

Perkiö, J. (2020). From Rights to Activation: The Evolution of the Idea of Basic Income in the Finnish Political Debate, 1980–2016. *Journal of Social Policy*, 49(1): 103-124.

Perkiö, J. (2020). Van rechten tot activering: de evolutie van het idee van het basisinkomen in het Finse politieke debat, 1980-2016. *Journal of Social Policy*, 49(1): 103-124.

Perkiö, J., Rincon, L. & van Draanen, J. (2019) "Framing Basic Income: Comparing Media Framing of Basic Income in Canada, Finland, and Spain" in Torry, M. (ed.) *The Palgrave International Handbook of Basic Income. Exploring the Basic Income Guarantee*. Palgrave Macmillan.

Perkiö, J., Rincon, L. & van Draanen, J. (2019) "Voordoen Basisinkomen: Vergelijkende Media over Voorwenden van Basisinkomen in Canada, Finland, en Spanje" in Torry, M. (red.) Het Palgrave Internationaal Handboek voor Basisinkomen. Het verkennen van de basisinkomensgarantie. Palgrave Macmillan.

Powell, j., Menendian, S., Ake, W. (2019). "Targeted Universalism: Policy and Practice." Haas Institute for a Fair and Free Society. University of California, Berkeley, 2019. haasinstitute.berkeley.edu/targeteduniversalism.

Powell, j., Menendian, S., Ake, W. (2019). "Gericht Universalisme: Beleid en praktijk." Haas Instituut voor een Eerlijke en Vrije Maatschappij. Universiteit van Californië, Berkeley, 2019.

Rincón, L. (2020). Cash-for-corona: No Basic Income in Spain yet. Universal Basic Income Europe. <https://www.ubie.org/cash-for-corona-no-basic-income-in-spain-yet/>.

Rincón, L. (2020). Cash-for-corona: Nog geen basisinkomen in Spanje. Universeel Basisinkomen Europa

Steenland, B. (2018). The failed welfare revolution: America's struggle over guaranteed income policy. Princeton University Press.

Steenland, B. (2018). De mislukte welvaartsrevolutie: Amerika's strijd over een gegarandeerd inkomensbeleid. Princeton University Press.

Sykes, J., Križ, K., Edin, K., Halpern-Meehan, S. (2015). Dignity and Dreams: What the Earned Income Tax Credit (EITC) Means to Low-Income Families. *Am. Sociol. Rev.* 80, 243–267.

Sykes, J., Križ, K., Edin, K., Halpern-Meehan, S. (2015). Waardigheid en dromen: Wat de verdiende inkomstenbelasting Krediet (EITC) betekent voor gezinnen met een laag inkomen. *Ik*.

Thomas, C., Otis, N., Abraham, J., Markus, H., & Walton, G. (2020). Towards a science of delivering dignity in aid: Experimental evidence and forecasts from Kenya. *Proceedings of the National Academy of Sciences* 117(27), 15546-15553.

Thomas, C., Otis, N., Abraham, J., Markus, H., & Walton, G. (2020). Naar een wetenschap van het leveren van waardigheid in hulp: Experimenteel bewijs en voorspellingen uit Kenia. *Werkzaamheden van de National Academy of Sciences* 117(27), 15546-15553.

Thomas, C., Reinhart, E., Markus, H., & Walton, G. (Forthcoming) Harnessing a foundational value for increasing identification with a policy and its recipients: the case of universal basic income.

Thomas, C., Reinhart, E., Markus, H., & Walton, G. (Aanstaande) Het benutten van een fundamentele waarde voor het verhogen van identificatie met een beleid en de ontvangers: het geval van universeel basisinkomen.

De Wispelaere, J., Halmetoja, A., Pulkka, V. (2019) "The Basic Income Experiment in Finland: A Primer", in Torry, M. (ed.) *The Palgrave International Handbook of Basic Income. Exploring the Basic Income Guarantee*. Palgrave Macmillan.

in Torry, M. (red.) *Het Palgrave International Handboek van basisinkomen. Het verkennen van de basisinkomensgarantie*. Palgrave Macmillan.

Widerquist, K. (2013). Freedom as the Power to Say No: Independence, Propertylessness, and Basic Income. Available at: <http://works.bepress.com/widerquist/90/>

Widerquist, K. (2013). Vrijheid als de kracht om nee te zeggen: onafhankelijkheid, dakloosheid, en basisinkomen. Verkrijgbaar bij:

Abramovitz, M. (1994). Challenging the Myths of Welfare Reform from a Woman's Perspective. *Social Justice*, 21(1), 17-21.

Abramovitz, M. (1994). Het uitdagen van de mythen van welzijnshervorming vanuit het perspectief van een vrouw. *Social Justice*, 21(1), 17-21.

- Bidadanure, J. (2019). "The Political Theory of Universal Basic Income." *Annual Review of Political Science* 22, no. 1 (May 11, 2019): 481–501.
<https://doi.org/10.1146/annurev-polisci-050317-070954>.
- Bidadanure, J. (2019). "De politieke theorie van het universele basisinkomen." *Jaarlijkse Evaluatie politieke wetenschappen* 22, nr. 1
 Rev. 80, 243-267.
- Black Panther Party. (1966). *The Ten-Point Program*. The Black Panther Party.
 Black Panther Party. (1966). *Het Tien-Puntprogramma*. De Black Panther Party.
- Cammett, A. (2014). *Deadbeat Dads & Welfare Queens: How Metaphor Shapes Poverty Law*. *Boston College Journal of Law and Social Justice*, 34(2), 233–265.
 Cammett, A. (2014). *Deadbeat Dads & Welfare Queens: Hoe metafoor vormen Armoede Wet*. *Boston College Journal of Law and Social Justice*, 34(2), 233-265.
- Chauvenet, C., De Marco, M., Barnes, C., & Ammerman, A. S. (2019). *WIC Recipients in the Retail Environment: A Qualitative Study Assessing Customer Experience and Satisfaction*. *Journal of the Academy of Nutrition and Dietetics*, 119(3), 416-424.
 Chauvenet, C., De Marco, M., Barnes, C., & Ammerman, A. S. (2019). *WIC-ontvangers in de retailomgeving: een kwalitatief onderzoek waarin de klantervaring en tevredenheid worden beoordeeld*. *Journal of the Academy of Nutrition and Dietetics*, 119(3), 416-424.
- De Wispelaere, J., Halmetoja, A., Pulkka, V. (2019) "The Basic Income Experiment in Finland: A Primer", in Torry, M. (ed.) *The Palgrave International Handbook of Basic Income. Exploring the Basic Income Guarantee*. Palgrave Macmillan.
 De Wispelaere, J., Halmetoja, A., Pulkka, V. (2019) "The Basic Income Experiment in Finland: A Primer", in Torry, M. (red.) *Het Palgrave International Handbook of Basic Income. Het verkennen van de basisinkomensgarantie*. Palgrave Macmillan.
- Demby, G. (2019). *The Mothers Who Fought To Radically Reimagine Welfare* [National Public Radio]. *Code Switch: Race and Identity, Remixed*.
<https://www.npr.org/sections/codeswitch/2019/06/09/730684320/the-mothers-who-fought-to-radically-reimagine-welfare>.
- Demby, G. (2019). *De moeders die vochten om radicaal reimagineren Welzijn* [Nationale Publieke Radio]. *Code Switch: Ras en Identiteit, Geremixt*.
- Feinberg, M., & Willer, R. (2013). *The moral roots of environmental attitudes*. *Psychological science*, 24(1), 56-62.
 Feinberg, M., & Willer, R. (2013). *De morele wortels van de houding van het milieu*. *Psychologische wetenschap*, 24(1), 56-62.
- Friends of Andrew Yang Campaign. (2019) "The Freedom Dividend, Defined."
<https://www.yang2020.com/what-is-freedom-dividend-faq/>.
- Vrienden van Andrew Yang Campagne. (2019) "Het Vrijheidsdividend, gedefinieerd."
- Graham, J., Haidt, J., & Nosek, B. A. (2009). *Liberals and conservatives rely on different sets of moral foundations*. *Journal of personality and social psychology*, 96(5), 1029.
 Graham, J., Haidt, J., & Nosek, B.A. (2009). *Liberalen en conservatieven vertrouwen op verschillende vormen van morele grondslagen*. *Dagboek van persoonlijkheid en sociale psychologie*, 96(5), 1029.
- Groot, L., Muffels, R., and Verlaet, T. (2019), *Welfare States' Social Investment Strategies and the Emergence of Dutch Experiments on a Minimum Income Guarantee*. *Social Policy & Society*, 18 (2): 277-287.

Groot, L., Muffels, R., en Verlaat, T. (2019), Sociale Investeringsstrategieën van verzorgingsstaten en de opkomst van Nederlandse experimenten met een minimuminkomensgarantie. *Sociaal Beleid & Maatschappij*, 18 (2): 277-287.

Hartley, R.P. & Garfinkel, I. (2020). *Income Guarantee Benefits and Financing: Poverty and Distributional Impacts*. Center on Poverty and Social Policy at Columbia University. *Poverty and Social Inequality Brief*. Vol 4, No. 1: February 13, 2020

Hartley, R.P. & Garfinkel, I. (2020). Inkomensgarantie voordelen en financiering: armoede en distributieve effecten. Centrum voor Armoede en Sociaal Beleid aan de Columbia University. *Armoede en sociale ongelijkheid Kort*. Vol 4, Nr. 1: 13 februari 2020

Katz, P. & Ferreira, L. (2020). What a Solidarity Economy Looks Like. *Boston Review*. April 9, 2020: <http://bostonreview.net/class-inequality/paul-katz-leandro-ferreria-brazil-basic-income-marica>.

Katz, P. & Ferreira, L. (2020). Hoe ziet een solidariteitseconomie eruit. *Boston Review*. 9 april 2020:

King, M. L. (1967). *Where do we go from here: Chaos or community?* (1st ed.). Harper & Row.

King, M. L. (1967). *Waar gaan we nu heen: Chaos of gemeenschap?* (1e red.). Harper & Row.

Kornbluh, F. A. (2007). *The battle for welfare rights: Politics and poverty in modern America*. Univ. of Pennsylvania Press.

Kornbluh, F. A. (2007). *De strijd voor welzijnsrechten: Politiek en armoede in modern Amerika*. Univ. van Pennsylvania Press.

Link, B. G., & Phelan, J. C. (2006). Stigma and its public health implications. *The Lancet*, 367(9509), 528-529.

Link, B. G., & Phelan, J.C. (2006). Stigma en de gevolgen voor de volksgezondheid. *The Lancet*, 367(9509), 528-529.

Movement for Black Lives. (2016). *The Movement for Black Lives*. <https://policy.m4bl.org/reparations/>.

Beweging voor Zwarte Levens. (2016). *The Movement for Black Lives*.

Nadasen, P. (2005). *Welfare warriors: The welfare rights movement in the United States*. Routledge.

Nadasen, P. (2005). *De strijders van het welzijn: De beweging van de welzijnsrechten in de Verenigde Staten*. Routledge.

National Association of Social Workers. (2017). *Revised Code of Ethics*. Washington, D.C.: NASW Press.

Nationale Vereniging van Maatschappelijk Werkers. (2017). *Herziene Ethische Code*. Washington, D.C.: NASW Pers.

Perkiö, J. (2020). From Rights to Activation: The Evolution of the Idea of Basic Income in the Finnish Political Debate, 1980–2016. *Journal of Social Policy*, 49(1): 103-124.

Perkiö, J. (2020). Van rechten tot activering: de evolutie van het idee van het basisinkomen in het Finse politieke debat, 1980-2016. *Journal of Social Policy*, 49(1): 103-124.

Perkiö, J., Rincon, L. & van Draanen, J. (2019) "Framing Basic Income: Comparing Media Framing of Basic Income in Canada, Finland, and Spain" in Torry, M. (ed.) *The Palgrave International Handbook of Basic Income. Exploring the Basic Income Guarantee*. Palgrave Macmillan.

Perkiö, J., Rincon, L. & van Draanen, J. (2019) "Voordoen Basisinkomen: Vergelijkende Media over Voorwenden van Basisinkomen in Canada, Finland, en Spanje" in Torry, M. (red.) *Het Palgrave Internationaal Handboek voor Basisinkomen. Het verkennen van de basisinkomensgarantie*. Palgrave Macmillan.

- Powell, J., Menéndez, S., Ake, W. (2019). "Targeted Universalism: Policy and Practice." Haas Institute for a Fair and Free Society. University of California, Berkeley, 2019. haasinstitute.berkeley.edu/targeteduniversalism.
- Powell, J., Menéndez, S., Ake, W. (2019). "Gericht Universalisme: Beleid en praktijk." Haas Instituut voor een Eerlijke en Vrije Maatschappij. Universiteit van Californië, Berkeley, 2019.
- Rincón, L. (2020). Cash-for-corona: No Basic Income in Spain yet. Universal Basic Income Europe. <https://www.ubie.org/cash-for-corona-no-basic-income-in-spain-yet/>.
- Rincón, L. (2020). Cash-for-corona: Nog geen basisinkomen in Spanje. Universeel Basisinkomen Europa
- Steenland, B. (2018). The failed welfare revolution: America's struggle over guaranteed income policy. Princeton University Press.
- Steenland, B. (2018). De mislukte welvaartsrevolutie: Amerika's strijd over een gegarandeerd inkomensbeleid. Princeton University Press.
- Sykes, J., Križ, K., Edin, K., Halpern-Meehan, S. (2015). Dignity and Dreams: What the Earned Income Tax Credit (EITC) Means to Low-Income Families. *Am. Sociol. Rev.* 80, 243–267.
- Sykes, J., Križ, K., Edin, K., Halpern-Meehan, S. (2015). Waardigheid en dromen: Wat de verdiende inkomstenbelasting Krediet (EITC) betekent voor gezinnen met een laag inkomen. *Ik*.
- Thomas, C., Otis, N., Abraham, J., Markus, H., & Walton, G. (2020). Towards a science of delivering dignity in aid: Experimental evidence and forecasts from Kenya. *Proceedings of the National Academy of Sciences* 117(27), 15546-15553.
- Thomas, C., Otis, N., Abraham, J., Markus, H., & Walton, G. (2020). Naar een wetenschap van het leveren van waardigheid in hulp: Experimenteel bewijs en voorspellingen uit Kenia. *Werkzaamheden van de National Academy of Sciences* 117(27), 15546-15553.
- Thomas, C., Reinhart, E., Markus, H., & Walton, G. (Forthcoming) Harnessing a foundational value for increasing identification with a policy and its recipients: the case of universal basic income.
- Thomas, C., Reinhart, E., Markus, H., & Walton, G. (Aanstaande) Het benutten van een fundamentele waarde voor het verhogen van identificatie met een beleid en de ontvangers: het geval van universeel basisinkomen.
- Wispelaere, J. De, Halmetoja, A., Pulkka, V. (2019) "The Basic Income Experiment in Finland: A Primer", in Torry, M. (ed.) *The Palgrave International Handbook of Basic Income. Exploring the Basic Income Guarantee*. Palgrave Macmillan.
- in Torry, M. (red.) *Het Palgrave International Handboek van basisinkomen. Het verkennen van de basisinkomensgarantie*. Palgrave Macmillan.
- Widerquist, K. (2013). Freedom as the Power to Say No: Independence, Propertylessness, and Basic Income. Available at: <http://works.bepress.com/widerquist/90/>
- Widerquist, K. (2013). Vrijheid als de kracht om nee te zeggen: onafhankelijkheid, dakloosheid, en basisinkomen. Verkrijgbaar bij:.